

Szabó József

DEVIZAHITEL
Gyökeres fordulat

ISBN 978-615-6453-08-2

Felhasználási és hivatkozási korlátozás. Creative Commons licence:

Ezt művet szabadon megoszthatod, másolhatod és terjesztheted bármilyen módon vagy formában az alábbi feltételekkel.

A megosztás során a szerzőt megfelelően fel kell tüntetned, hivatkozást kell létrehoznod az eredeti teljes mű elérhetőségére. Ezt bármilyen ésszerű módon megteheted, kivéve oly módon, ami azt sugallaná, hogy a szerző támogat téged vagy a felhasználásod körülményeit.

Nem használhatod a művet üzleti célokra.

Megosztás előtt a szövegrészeket nem változtathatod meg, nem írhatod át, nem egészítheted ki a szöveget, és nem keverheted meg úgy az egyes részeket, hogy azok más értelmezésre adjanak lehetőséget, mint a szerző célja.

A borítón lévő fotó forrása: Anubisz térdel az Igazság Mérlegével

Kapcsolat a szerzővel:

devizahiteligazsag@gmail.com

Köszönet Dr. Marczingós Lászlónak,

az uniós jog érvényesülése kapcsán kifejtett munkásságáért. Kitartó és hatékony ügyvédi tevékenysége nélkül nem kerültünk volna olyan helyzetbe, hogy gyökeres fordulatról beszélhessünk.

Első kiadás – 2025.május

Tartalom

Bevezetés.....	4
Szabadon, hétköznapi szavakkal.....	4
Levél az IUB-nek – 2025.03.05.	6
Levél az IUB-nek – 2025.04.17.	10
A Magyar Ügyvédi Kamara elnökének kritikája	10
Levél az IUB-nek – 2025.05.01.	13
Levél az IUB-nek – 2025.05.03.	13
Levél az IUB-nek – 2025.05.04.	14
Levél az IUB-nek – 2025.05.08.	21
Levél az Igazságügyi Minisztériumnak – 2025.05.08.	22
Az IUB válasza – 2025.05.23.	23
Levél az IUB-nek – 2025.05.25	24
Kezdeményezés az MNB-nél – 2025.05.06.....	32
A bankszövetség félrevezetése?	48
A Kúria félrevezetése?	49
A Kúria a bíróságok függetlenségéről – 2025.05.27.....	50
Zárszó.....	51
Fővárosi Nyomozó Ügyészség elutasítása – 2024.11.14.....	52
Közérdekvédelmi főosztály elutasítása – 2024.11.25.....	55
Igazságügyi Minisztérium válasza – 2024.12.06.	58

Bevezetés

A teljes magyar média beszámolt az Európai Unió bíróságának régóta várt döntéséről. Az elmúlt két évben rengeteg devizahiteles pert felfüggesztettek a bíróságaink a C-630/23 ügy elbírálásáig.

A bankszektor egyből ellentámadásba lendült, állítva és ezáltal mindenkit félrevezetve, hogy egyedi ügyről van szó, csak arra a perre vonatkozik, csak az árfolyamkockázat miatt teljesen érvénytelen szerződésekre vonatkozik (stb.).

A kormány hivatalosan a Kúria döntésére, a Kúria lépésére vár.

A Kúria még nem kezdte el tárgyalni az ismereteim szerint a C-630/23 ügy alapját képező pert.

A parlamenti pártok egészen meglepő gyorsasággal és határozottsággal álltak ki a devizahiteles mellett, támogatták Dr. Marczingós László álláspontját. Születtek ellenzéki törvény-, országgyűlési határozati- valamint devizahiteles bizottság létrehozására irányuló javaslatok. Azonban ezek az Igazságügyi Bizottság ülésén elhaltak.

Jelen összesítem azonban nem ezekre térek ki.

Más szempontból, mélyebb terjedelemben világítom meg, hogy sokkal jelentősebb a C-630/23 ügy annál, mint ami a sajtó útján a társadalom felé eljutott.

Tényekkel és összefüggésekkel fogsz megismerkedni. Ezeket tudod majd csatolni a meglévő ismeretedhez. Adott esetben kicserélni egy korábbi megtévesztés hatását.

Szabadon, hétköznapi szavakkal

Kiderült még 2013-ban, a Kásler per kapcsán, hogy orbitális hazugság volt a bankok részéről, hogy devizát szereztek be (megvásárolták, kölcsön kérték, az anyabank adta stb.), és azt váltották át forintra mert a magyar adósnak forintra volt szüksége. Aztán törlesztéskor a forint összegből devizát kellett vásárolni és visszaadni annak, akitől a szerződéskötéskor szereztek (stb.).

Szóval kiderült, nincs semmi deviza, az csak a számolásban vesz részt, nincs a bank és az ügyfele között sem deviza eladás, sem deviza vétel. A szerződésben a vételi és eladási árfolyam használata, köznyelv szerint árfolyamrés, jogi nyelv szerint különmemű árfolyamok alkalmazása tisztességtelen, mert a fogyasztók számára indokolatlan költség, a bank számára jogtalan bevétel. Tisztességtelenség miatt 2,4 millió szerződésből kiesett a vételi árfolyam is és az eladási árfolyam is.

A rendelkezésre bocsátott forint összegből kell kiszámolni a deviza nyilvántartási összeget. Ennyi a devizaárfolyamnak a szerepe. Viszont a szerződésben nem maradt semmilyen árfolyam.

Ha nincs a szerződésben árfolyam, akkor nem lehet a nyilvántartási összeget kiszámolni. Az első próbálkozás az volt, hogy a Kásler perben másodfokon eljáró bíróság kiejtette az eladási árfolyamot, majd beleírta helyette a vételi árfolyamot. Ezáltal megszüntette az árfolyamrést, nem volt már különmemű árfolyam, hanem egynemű: vételi. Ezáltal a szerződés is megmenekülni látszott...

Azonban kiderült egy EUB ítéletből, hogy tisztességtelen szerződési pont helyett bíróság nem írhat semmit sem bele a szerződésbe.

Már 2013-ban tudta a Kúria, hogy tisztességtelenség miatt kieső szerződési pont nem pótolható még bíróság által sem. Nem lehet az ilyen szerződéseket megjavítani, megmenteni.

A Kúria ezért, hogy a bankok érdekeinek megfelelően a szerződést megmentse kitalálta, hogy egy törvényi rendelkezés kiforgatásával, helyettesíti a szerződésből kiesett árfolyamot. Így került előtérbe az MNB árfolyam.

Előzetes döntéshozatali eljárással fordult az EUB-hez. Az EUB döntése az volt, hogy kivételesen abban az esetben lehetséges ez a fajta MNB árfolyamos behelyettesítés, ha ezáltal a fogyasztót megmentik attól, hogy egy összegben kelljen a fennálló adósságát visszafizetni. Mert feltételezhetően erre nem lenne feltehetően képes

Az EUB pontról pontra leírta, hogy mikor mit tehet a Kúria és mit nem tehet meg. Lényegében három pontban, félreérthetetlenül fogalmazott az EUB.

A Kúria azonban ezen három pontból csak azt olvasta el, ami számára kellett ahhoz, hogy az összes szerződést megmentse. A másik két pontról a Kúria tudomást sem vett. A Kúria az eljárása során nem az EUB ítéletnek megfelelően járt el. A Kúria 2014-ben törvénytelenül járt el.

A Kásler ügyben megszületett a Kúriai ítélet. Gyorsan erre az ítéletre hivatkozva hoztak törvényt és minden szerződésbe beleírták az MNB árfolyamát. Így jöttek létre a DH törvények.

Nagyon sok bíróság fordult az Alkotmánybírósághoz, megkérdezve azt is, hogy milyen módon lehet változtatni törvénnyel egy szerződésen? Az AB kimondta, hogy csak olyan változtatás lehet, amilyen változtatást bíróság hozhat.

A most született EUB ítélet teljesen pontosan, szinte szájba rágva rögzíti. Az a Főszabály, hogy a tisztességtelen szerződési pont helyére bíróság nem írhat bele semmi mást. Minden esetben érvényesülni kell az uniós fogyasztóvédelemnek. Abban az esetben, és csak abban az egy esetben, ha a szerződés teljes megszüntetése kárt okozna a fogyasztónak, csak akkor lehet bíróságnak beleírni a szerződésbe azért, hogy a szerződés ne szűnjön meg.

Milyen kár érné a fogyasztót, ha megszűnne a szerződés? A fennálló adósságát egy összegben kérhetné a bank.

Kinek kell döntenie, hogy akar-e eltérést a főszabálytól? A fogyasztónak kell döntenie.

Ezt viszont a DH törvények nem teszik lehetővé. A törvény akadályozza, hogy az uniós jog kifejtse a hatását. A közösségi védelmi hatás nem tud érvényesülni.

Törvény nem akadályozhatja az uniós jogot. Az uniós jognak elsőbbsége van a magyar jog felett. Ha egy törvény akadályozza az uniós jog érvényesülését, akkor a törvényt félre kell tenni. Mintha az a törvény nem is lenne.

Az uniós jog, a közösségi jog célja, tisztességtelen bankra visszatartó erőt fejtsen ki. Ha ennek ellenére tisztességtelen szerződést köt, akkor jön a szankció.

Az EUB döntése szerint a szankció az, hogy a bank csak azt a forintot kapja vissza, amit az adósnak adott. Nem jár a banknak sem kamat, sem díj, sem költségtérítés.

A DH törvények két tisztességtelen ponton változtattak. Beírták a szerződésbe az MNB árfolyamot (a vételi és az eladási árfolyam helyébe), valamint a változó kamatozású deviza szerződésből fix kamatozású deviza szerződést csináltak, majd a forintosítás után a szerződés ismét változó kamatozású lett. Nem tudok arról, hogy ezt rajtam kívül mások is kifogásolták volna.

A forintosításra nem azért került sor, mert az árfolyamkockázati tájékoztatás ne lett volna megfelelő. Ez a kérdés a Kásler perben elő sem került. Az AB döntésekből egyértelműen kiderült, hogy mi volt az oka a forintosításnak. Olyan mértékű árfolyamváltozás következett be 2014-ig, amekkorára senki sem számított. Átlépte az árfolyamemelkedés mértéke azt a szintet, ami józanul átgondolva figyelembe vehető volt a szerződéskötés során.

Teljesen téves, valamint az AB döntésének ellentmond az a kialakult bírói gyakorlat, amely szerint az családok felső határ nélküli, korlátlan mértékű árfolyamkockázatot vállaltak.

Be kell tartani a bíróknak, a bíróságoknak, a Kúriának a törvényeket? A nemzeti és a közösségi jogszabályokat?

Levél az IUB-nek – 2025.03.05.

Tisztelt Igazságügyi Bizottság!

Tisztelt Dr. Vejkey Imre elnök úr!

Kezdeményezem a Kúria elnökének, az OBH elnökének és az Igazságügyi miniszternek a soron kívüli meghallgatását. Rendkívül aggályosnak tartom, hogy a bíróságaink úgy hoznak döntéseket, hogy szándékosan mellőzik a magyar nemzeti jog alkalmazását.

Nem teóriáról, elméleti lehetőségről van szó, hanem konkrét ítéletről, amelyben a bíró egyértelműen leírja, hogy mellőzi a nemzeti jogot. Ezenkívül az adós fogyasztónak tesz szemrehányást az ítéletében azért, mert fogyasztóvédelmi jogszabályra hivatkozik a perében.

Részletek a Budapesti XVIII. és XIX. Kerületi Bíróság 2.P.XVIII.21.353/2023/66 számú, 2025. január 21.-én született ítéletéből (csatolom ezt az ítéletet):

1.

Az elsőfokon eljáró bíró, megállapítja, hogy a perbeli deviza elszámolású kölcsönszerződés nem felel meg a hatályos jognak:

[145] Az egynemű forint kölcsön jellemzői alapján **valóban nem felel meg a szerződés a régi Hpt. 213. § (1) bekezdésében foglaltaknak...**

[129] A bíróság álláspontja szerint ...a nemzeti pénznemben adott és visszafizetett kölcsön az egy (pénz)nemű forint kölcsön.

Azonban a bíró mellőzi a törvényi rendelkezést, és nem állapítja meg, hogy a szerződés jogszabály ellenes, semmis, teljes mértékben érvénytelen.

A hivatkozott jogszabály szerepel az ítéletben:

[128] A régi **Hpt. 213. § (1)** bekezdése szerint **semmis az a fogyasztási, lakossági kölcsönszerződés, amelyik nem tartalmazza**

a) **a szerződés tárgyát**

b) az éves, százalékban kifejezett teljes hiteldíjmutatót, a hiteldíjmutató számítása során figyelembe nem vett egyéb – esetleges – költségek meghatározását és összegét, vagy ha az ilyen költségek pontosan nem határozhatók meg, az ezekre vonatkozó becslést,

c) **a szerződéssel kapcsolatos összes költséget**, ideértve a kamatokat, járulékokat, valamint ezek éves, százalékban kifejezett értékét,

d) azon feltételeknek, illetőleg körülményeknek a részletes meghatározását, amelyek esetében a hiteldíj megváltoztatható, vagy ha ez nem lehetséges, az erről szóló tájékoztatást,

e) **a törlesztő részletek számát, összegét**, a törlesztési időpontokat,

f) a szükséges biztosítékok meghatározását, valamint

g) a szerződéshez kapcsolódóan a fogyasztótól megkövetelt biztosítások megjelölését

Szeretném felhívni arra a tisztelt Igazságügyi Bizottság tagjainak a figyelmét, hogy ezt a fogyasztóvédelmi pontot 2004-ben az Országgyűlésben, a fogyasztók védelme érdekében szigorították meg. Így lett már semmis a hiányos szerződés.

2.

Az imént idézett fogyasztóvédelmi jogszabályi pont, egészen pontosan meghatározza milyen adatokat kell tartalmaznia a szerződésnek. Azonban ezen adatok hiányának a jelzése a perben, a bíró szerint „a fogyasztói jogok visszaélészerű gyakorlása”, valamint „végtelenné és parttalanná teszi a fogyasztói jogokat”:

[203] **A fogyasztói szerződés nem azt jelenti, hogy a hitelezőnek azzal kapcsolatban valamennyi pénzügyi, üzleti adatot meg kell osztania a fogyasztóval**, hanem csak azt, hogy az adott szerződéstípust feltételezhetően nem

hivatásszerűen ismerő fogyasztóval közöl minden olyan adatot, amelyből a jogügylet lefutása, a kockázat kellőképpen megítélhető és körültekintő döntés hozható. A fogyasztói jogok védelmét jelentő szabályozás más gazdasági szereplőkhöz képest többlet információs lehetőséget biztosít a fogyasztók részére, de ez egyben korlátja is a minden fontos hitelezői adattal kapcsolatos fogyasztói adatigénynek. A bíróság álláspontja szerint az I., II. r. felperes jól érzékelhetően igyekszik minden szerződéssel kapcsolatos adatot felkutatni és a fogyasztói jogok körébe vonni, ami **a fogyasztói jogok visszaélésszerű gyakorlását jelenti.** [205] Az előbbiekből kiindulva a bíróság álláspontja szerint az 1-6. hónap türelmi idő alatti törlesztő részletek, a 7-60. hónapig tartó törlesztőrészletek és a 61. hónaptól **fizetendő törlesztőrészletek összegének a meghatározása meghaladja a régi Hpt. 213. § (1) bekezdés e) pontjában foglalt követelményeket** és a teljes futamidőre vonatkozóan **végteleníti és parttalanná teszi a fogyasztói jogokat.** Ugyanez áll arra a felperesi felvetésre is, hogy az alperes a 2007. februárjában átadott iratban már rögzítette a türelmi időszak utáni ügyleti kamatot 4,1%-ban, de ezt a szerződésben nem közölte.

3.

A perbeli deviza elszámolású kölcsönszerződés a bíró helytálló megállapítása szerint nem felel meg a hatályos jognak:

[133] A bíróság szerint a felperesek előbbi felvetése a perbeli szerződéssel kapcsolatban egységes dogmatikai alapvetés nélkül kívánja értelmezni a szerződés rendelkezéseit. A szerződéstípus lényegadó, legjellegzetesebb sajátossága az értékállandóság és a helyettesítő elem, nem pedig az alacsony deviza kamat. Az értékállandóság és a kirovó-lerovó mechanizmus nélküli szerződés maga az egynemű forint kölcsön, amiből következően **a deviza alapú kölcsönre az eltérő sajátosságok miatt nem lehet rávetíteni és használni a forint alapú, egynemű kölcsön jogi definícióját.**

[149] ... a deviza alapú kölcsön olyan egyedi, szükségszerű természetes szerkezeti sajátosságokkal rendelkezik, ami miatt **ezekre a szerződésekre nem alkalmazhatóak automatikusan az egynemű, a helyettesítő, értékállandósági elemek nélküli forint kölcsönöknél megszokott jogi sémák és fogalmak.** Következésképpen **a deviza alapú kölcsönre nem lehet rávetíteni** és a sajátosságok figyelembevétele nélkül mechanikusan **alkalmazni a bankkölcsön (régi Ptk. 523. §), illetve a bankhitelszerződés (régi Ptk. 522. §) fogalmi elemeit.** ...

[152] A bíróság ... **nem tartotta alkalmazhatónak a régi Ptk. kölcsönre vonatkozó 523. §-át,** figyelembe vette továbbá a szerződés tényleges, konkrét rendelkezéseit és – elméleti háttérként – a „Vienna Rules” 1., 2., 3., 4. szabályát.

Az ítélet ebben a kérdésben nem tartalmazza a hivatkozott jogszabályt:

XLIV. Fejezet

A bank- és hitelviszonyok

1. A hitel- és a kölcsönszerződés

Ptk.523. § (1) Kölcsönszerződés alapján a pénzintézet vagy más hitelező köteles meghatározott pénzüsszeget az adós rendelkezésére bocsátani, az adós pedig köteles a kölcsön összegét a szerződés szerint visszafizetni.

(2) Ha a hitelező pénzintézet – jogszabály eltérő rendelkezése hiányában – az adós kamat fizetésére köteles (bankkölcsön).

<https://njt.hu/jogszabaly/1959-4-00-00>

Úgy vélem, az országgyűlési képviselőknek joguk van ahhoz (sőt kötelességük), hogy megállapítsák, egy perben eljáró bíró alkalmazza-e hatályos magyar nemzeti a törvényt vagy félre teszi.

Joggal merül fel a kérdés, hogy a bíró saját magától tette félre a hatályos magyar nemzeti jogot, vagy valamilyen felsőbb (OBH az oktatásai, belső levelei által, a Kúria a határozataival, az Igazságügyi Minisztérium rendeletei, belső levelei által) utasításnak, kérésnek netán elvárásnak tett eleget?

Hoztak Önök az Országgyűlésben olyan döntést, amely a „Vienna Rules” 1., 2., 3., 4. szabályát törvényi szintre emeli?

Azért tartom szükségesnek a bizottsági vizsgálatot, mert elkeserítő lenne az olyan bírói gyakorlat elterjedése, amely azon alapul, hogy a bírók eldöntik, hogy alkalmaznak-e valamilyen törvényt vagy sem? Szabadon választhatnak valamilyen (valahonnan előszedett) „szabályt”, hogy hatályos törvényi pontot vele kicserélhessenek?

Kérem Elnök urat, jelen leveletem továbbítsa a bizottság tagjainak.

Teljesen nyilvánvaló, hogy nem a perem fellebbezését kérem a tisztelt Igazságügyi Bizottságtól. Egy súlyos helyzetre kívánom ezúttal is felhívni a figyelmüket.

Várom intézkedésüket, meghívójukat,
tisztelettel:

Szabó József

Levél az IUB-nek – 2025.04.17.

Tisztelt Igazságügyi Bizottság!

Tisztelt Dr. Vejkey Imre elnök úr!

Sajnos nem találkoztam a március 5.-i kezdeményezésemre adott válaszukkal. Így a levelem megismétlem annyi kiegészítéssel, hogy a bírósági eljárások visszasságai már aggasztják az ügyvédi kamarát is (csatolom az elnök álláspontját) - nem csupán devizahiteles ügyről van tehát szó.

Úgy vélem az Igazságügyi bizottság nem maradhat tétlen.

Várom visszajelzésüket, tisztelettel:

Szabó József

A Magyar Ügyvédi Kamara elnökének kritikája

Kedves Kollégák!

Jogbiztonság és jogegység a g

Az elmúlt napok sajtóvisszhangjából is érzékelhető, hogy az MJE múlt heti 17. Jogászgyűlésén Balatonalmádiban szokatlan intermezzo történt. A napirend szerint, „Jogbiztonság és jogegység a gyakorlatban ügyvédi oldalról” témakörben tartott beszédem a Kúria elnökének oly mértékű rosszallását váltotta ki, hogy beszédem közben az előadóteremből látványosan eltávozott. Az előadás általa kifogásolt részeinek megvitatására sem aznap, sem másnap nem került sor, holott a Jogász Egylet hagyományosan az esetleg eltérő nézetek szakmai körben történő megvitatására is hivatott.

A Kúria 2025 április 15-i közleményében beszédemet „szakmainak álcázott éles politikai kritikának” minősítette.

Sokak kérésének eleget téve a MÜK honlapján közzéteszem az ülés keretében felolvasott beszédemet. Az olvasó döntse el, hogy az valóban tartalmaz-e a Kúria által „éles politikai kritikának” aposztrofált kitételeket.

dr. Havasi Dezső
MÜK elnök

Részletek:

Jogbiztonság és jogegység a gyakorlatban -ügyvédi szempontból

MJE Jogászgyűlés Balatonalmádi 2025.04.10-12.

Nem kétséges, hogy valamennyi jogalkalmazó erős igénye, fontos szempontja, hogy a jogviták eldöntése lehetőség szerint egységes jogértelmezés szerint történjen valamennyi ítélkezési fórumon.

A tényállások és az életviszonyok különbözősége miatt sem uniformizálható a jogalkalmazás és az nem lehet egyenlő a jogszabályok merev, dogmatikus, - ha lehet ezt a kifejezést használni – szélsőségesen pozitivisták módon történő értelmezésével.

Valljuk be, erre a dogmatikai értelmezésre magunk is hajlamosak vagyunk, nem ritkán csupán kényelmi okokból, hiszen sokkal könnyebb ügyfelünknek egy tiltó szabályra hivatkozni, mint utánajárni annak, hogy az értelmezésnek nem lehet-e olyan szintjét megtalálni, ami elvezet az adott tényállás szerint még éppen alkalmazható jogszerű megoldáshoz.

Saját jogalkalmazói gyakorlatunkat is teszteltük, hogy vajon képesek leszünk-e megfelelő intenzitással és eszközökkel ügyfelünk érdekében „precedenserejű”, vagy más szóval „precedensképes” Kúriai döntéseket találni, hiszen ez a siker kényelmesebben elérhető kulcsa az eddigi jogszabály értelmezés és eseti döntés kutatások helyett.

A jogtudomány művelői is aggályukat fejezték ki, hogy a „szemeteket a Kúriára vessétek” kötelezettség nem kényelmesíti-e el az alsóbb szintű bíróságokat. Nem sekélyesedik-e el a jogi képviselési és bírói felfogás és indul el az ügyek sematizálása irányába.

Miért törjem magam bíróként, hogy az ügyben megtaláljam az eltérő tényállási és jogi elemeket mikor ezzel részletes indokolási kötelezettséget húzok magamra. Hát nem egyszerűbb a jogi képviselők által esetleg már prezentált néhány precedenserejű határozat mentén elbírálni az ügyet?

Indokolásom sikertelensége kúriai felülvizsgálathoz, jogegységi panaszhoz vezethet, ami hivatali értékelésem szempontjából sem lehet közömbös számomra.

- A korlátozott precedensrendszer bevezetésével a Bíróági Határozatok Gyűjteményében (BHGY) közzétett összes kúriai döntés precedens értékűvé vált. Ez azt jelenti, hogy a bíróságoknak figyelembe kell venniük és indokolniuk kell, ha eltérnek ezektől a döntésektől. Azonban a BHGY-ben található határozatok nagy száma és sokfélesége megnehezíti a releváns precedensek azonosítását és alkalmazását az alsóbb fokú bíróságok kötelesek azokat követni. Ez a változás jelentős terhet rótt a bírákra, mivel a Kúria határozatainak száma meghaladja a 40 000-et, és ezek között előfordulhatnak egymásnak ellentmondó döntések is.

A helyzetet tovább bonyolítja, hogy a jogszabály nem tesz különbséget a közzétett határozatok között azok jelentősége vagy precedens értéke alapján. Ez azt eredményezheti, hogy akár egy kevésbé ismert vagy jelentős döntés is precedensként szolgálhat, ami kiszámíthatatlanná teheti a jogalkalmazást.

A korlátozott precedensrendszer bevezetése tehát -egyes ügyvédi vélemények szerint - potenciálisan korlátozhatja a bírói függetlenséget. Az Alaptörvény kimondja, hogy a bírák csak a törvényeknek vannak alávetve, azonban a precedensrendszer kötelezővé teszi a kúriai döntések követését. Ez a gyakorlatban azt jelenti, hogy a bírák kénytelenek figyelembe venni és követni olyan döntéseket, amelyekkel esetleg nem értenek egyet, vagy amelyek nem illeszkednek az adott ügy egyedi körülményeihez.

- A fentiek alapján a legnagyobb probléma talán az, hogy a korlátozott precedensrendszer bizonyos értelemben a bírói munka automatizálását is eredményezi azzal, hogy az eljáró jogalkalmazók először nem is biztos, hogy megkísérlik a hozzájuk beérkező kereseteket jogi szempontokból értelmezni, hanem először arra tesznek kísérletet, hogy egy párhuzamba állítható BH útján az érdemi jogi munka megspórolásával lényegében egy-az-egyben „ráhúzzák” a döntést a saját ügyükre. Ezzel viszont már sokkal inkább a tényleges precedensrendszerhez kerülünk közelebb, amelyhez egyfelől nem igazítható a hazai jogrendszer és berendezkedés, másfelől pedig így a bírói munka is megspórolható lenne és akár algoritmikus döntéshozatallal is elbírálhatók lennének a jogviták.

Levél az IUB-nek – 2025.05.01.

Tisztelt Igazságügyi Bizottság!

Tisztelt Dr. Vejkey Imre elnök úr!

Tegnap hozott magyar devizahiteles ügyben döntést (csatolom) az Európai Unió Bírósága. Ebből az ítéletből kiderül, hogy a magyar bírósági ítélkezési gyakorlat és a devizahiteles törvények nem felelnek meg az uniós fogyasztó elveknek, az EUB ítélkezési gyakorlatának. Széleskörű társadalmi egyeztetésre van szükség a kialakult helyzet rendezésére. Ebben az egyeztetésben meghatározó szerepet kell vállalnia az Országgyűlésnek, azon belül is az Igazságügyi Bizottságnak.

A társadalmi egyeztetésből nem lehet kihagyni a devizahiteles szervezeteket a fogyasztókat képviselő ügyvédeket.

Várom visszajelzésüket, tisztelettel:

Szabó József

Levél az IUB-nek – 2025.05.03.

Tisztelt Igazságügyi Bizottság!

Tisztelt Dr. Vejkey Imre elnök úr!

Szeretném a Gfv.VI.30.472/2021/9. számú, 2022. október 11.-én született kúriai ítélet megállapítására felhívni a figyelmüket:

[15] Az EUB előtt C-932/19. számon folyó, a DH1 tv. 3. § (1) és (2) bekezdéseit érintő előzetes döntéshozatali eljárással összefüggésben arra mutatott rá a másodfokú bíróság, hogy a V/732/2019. számú AB határozatban is írt ún. **félretételi kötelezettség**, azaz **a magyar jogszabályok alkalmazásának mellőzése és helyette az uniós jog szabályainak alkalmazása**, csak olyan jogszabályokra vonatkozhat, amelyeket a bíróság maga az adott ügyben alkalmaz. A **DH1 tv. 3. § (1) és (2) bekezdései** azonban a bíróságjogalkalmazásától és **a fogyasztók akaratától függetlenül, a törvény erejénél fogva fejtik ki hatásukat**; mind az árfolyamrés tisztességtelenségét, mind a szerződéskötésre visszamenő hatállyal helyébe került MNB hivatalosárfolyam alkalmazandóságát tekintve. A bíróságnak ezáltal a DH1 tv. felperes által megjelölt rendelkezéseit nem kellett alkalmaznia, ezért fel sem merülhetett a mellőzésük lehetősége. Leszögezte, hogy **az uniós jogot esetleg sértő jogalkotás vizsgálata**

meghaladta az érvénytelenségi per kereteit, következményeit sem ebben a perben kellett, illetve lehetett levonni.”

Szeretném megerősíteni korábbi kezdeményezésemet, „**az uniós jogot esetleg sértő jogalkotás vizsgálata**”, mindenképpen a törvényhozás feladata. A törvényhozásnak arról is döntenie kell, mi legyen az olyan ítéletekkel, amelyek az uniós jogot sértő bírósági eljárások során születtek. Nem csak jelen idézett perben utasította el a bíróság a „**félretételi kötelezettséget**” – ez a tény szintén felveti a jogsértő bírósági eljárást.

A C-630/23 EUB ítélet alapján a fogyasztó akaratát figyelembe kell venni!

Szeretném arra is felhívni a figyelmüket, hogy a fogyasztók jogainak a védelmét az Alaptörvény M cikke tartalmazza. Ismételten kezdeményezem az Igazságügyi Bizottság soron kívüli összehívását.

Hozhatnak-e Önök olyan törvényt, amely sérti a fogyasztók jogait és ellentétes a közösségi fogyasztóvédelmi elvekkel, szabályokkal?

Várom visszajelzésüket, tisztelettel:

Szabó József

Levél az IUB-nek – 2025.05.04.

Tisztelt Igazságügyi Bizottság!

Tisztelt Dr. Vejkey Imre elnök úr!

Alátámasztandó, hogy sürgős feladata van a Parlamentnek, az Igazságügyi bizottságnak, szeretnék most hosszabban idézni az Alkotmánybíróság döntéseiből, nagyon rövid kiegészítésekkel, megjegyzésekkel.

A devizahiteles törvények meghozatalakor több bíró, bírói tanács is az Alkotmánybírósághoz fordult. Kell-e, lehet-e törvénnyel változtatni a megkötött szerződéseken?

34/2014. (XI. 14.) AB határozat

[44] Ami a deviza alapú kölcsönszerződéseket illeti, általánosságban megállapítható, hogy azok hosszú időtartamra szóló (tartós), nagy kockázatú jogviszonyok. Piaci bevezetésüket megelőzően ezek tartalmával, rendes vagy rendellenes lebonyolódásával kapcsolatosan sem az ilyen pénzügyi terméket értékesítő bankok és más pénzügyi intézmények (pénzügyi szolgáltatók), sem az ezeket igénybe vevő adósok nem rendelkeztek kellő tapasztalattal. A nemzetközi kereskedelmi gyakorlatban ismert az ún. „elnehezedési klauzula” (Hardship clause), amely arra kötelezi a feleket, hogy tárgyalják újra a szerződést, ha az

említett klauzulában meghatározott körülmények (pl. a jelentős árfolyamváltozás) bekövetkeznek. Ez a klauzula a felek közötti érdek- és értékegyensúly és ezáltal az ügylet fenntartását segíti elő, különösen a hosszú távú, nagy kockázatú szerződések esetén. Deviza alapú kölcsönzés – a kirovó pénznemtől eltérő lerovó pénznemben történő teljesítéssel – a bankok egymás közötti gyakorlatában nem volt ismeretlen, ezeket azonban csak nagyon rövid (napokban, hetekben, kivételesen hónapokban meghatározott) időszakra kötötték, az árfolyamváltozás felső limitjét (mint megszüntető feltételt) is kikötve. Ilyen vagy ezekhez hasonló, a gyengébb feleket (a termék „fogyasztóit”, az adósokat) védő garanciális feltételeket ezek a szerződések általában nem tartalmaztak. Köztudomású, hogy a 2008–2009-es globális pénzügyi válságot követően **az ilyen szerződések több százazres nagyságrendben tartósan és súlyosan elnehezültek. Háztartások tömege került nehéz élethelyzetbe, családok tízezreit fenyegette a kilakoltatás stb. A probléma negatív következményeit a társadalom, a nemzetgazdaság egésze viseli, ezek kezelése, orvoslása bírói úton (az individuális jogvédelem keretében) nem volt lehetséges. A Kúria 6/2013-as PJE határozatában nyíltan így foglalt állást és a jogalkotói beavatkozást sürgette.** Kifejtette, hogy **a bírói szerződészmódosítás nem alkalmas jogi eszköz arra, hogy „társadalmi méretű gazdasági változásoknak azonos típusú szerződések nagy tömegét hasonlóan – csak az egyik fél számára hátrányosan – érintő következményeit orvosolja.** Ha ezeket a hátrányos következményeket a jogalkotó bizonyos körben jogszabállyal rendezte, a jogalkotói beavatkozás e körben az egyedi bírói mérlegelést kizárja.” A probléma kezelése mindhárom hatalmi ágnek, a pénzügyi intézményrendszernek, az adósoknak és az egész társadalomnak is egyre sürgetőbb elemi érdeke. A kormány kérésére a szerződések módosítása révén megvalósítható, törvényhozó általi beavatkozás alkotmányos kereteit az Alkotmánybíróság – fenntartva és megerősítve a 32/1991. (VI. 6.) AB határozatban kimunkált elveket – a 8/2014. (III. 20.) AB határozatában jelölte ki.

[45] E határozatában az Alkotmánybíróság alkotmányos követelményként mondta ki, hogy „[a]z M) cikk (2) bekezdése második mondatából általánosságban **az államnak az a kötelezettsége következik, amely – az Alaptörvényben szereplő alkotmányos értékek figyelembevételével – a fogyasztók érdekeit védő, az erőfölénnyel való visszaéléssel szemben fellépő intézményrendszer létrehozására és fenntartására, továbbá a fogyasztók jogait biztosító jogszabályok megalkotására vonatkozik.** Ez a kötelezettség nem teljesen azonos az állam alapvető jogok érvényesülését segítő intézményvédelmi kötelezettségével. Nem vezethető le az Alaptörvényből alkotmányértelmezési hatáskörben az, hogy az erőfölénnyel visszaélés, illetve a fogyasztói jogok megsértésének bizonyos formája, mértéke, vagy bizonyos szerződéstípus, vagy annak valamely feltétele közvetlenül az M) cikk (2) bekezdésébe ütköző lehetne” {8/2014. (III. 20.) AB határozat, Indokolás [61]}.

[46] 1.2. Mind a jogalkotó, mind a jogalkalmazás felismerte a fogyasztói kölcsönszerződésekkel – elsősorban a deviza alapú szerződésekkel – kapcsolatban

az elmúlt egy évtizedben felmerült problémákat, és a saját eszközeivel megpróbálta kezelni azokat. A jogalkotó értelemszerűen jogszabály-módosítás útján (l. pl. a régi Hpt. 210–210/A. §-ainak módosításai), illetve új jogszabályok alkotásával (pl. végtörlesztés, árfolyamgát bevezetése) avatkozott be, és kívánta az adósok pénzügyi helyzetére kedvezőtlen hatásokat ellensúlyozni, illetve a jövőre nézve kikerülni. **A szerződő felek konkrét jogvitáinak eldöntése a bíróságokra hárult, a joggyakorlat továbbfejlesztése érdekében végül több, a bíróságokra kötelező jogegységi határozat is született** (6/2013. Polgári jogegységi határozat, 2/2014. Polgári jogegységi határozat). Ennek a folyamatnak a végén került sor arra, hogy **a törvényhozó** – a végrehajtó hatalmi ág kezdeményezésére – a bíróságok ítélezési gyakorlatának és a jogegységi határozatokban kialakult álláspontnak a figyelemmel kísérése és elemzése után **a Tv. megalkotása mellett döntött, jogszabályi (törvényi) szintre emelve a bíróságok joggyakorlatát.** Az alkotmányos kereteken belül a vizsgált Tv. célja nem a szerződések módosítása, hanem a PJE határozatokból származó egyes követelmények általános érvényre juttatása, továbbá a fogyasztói kölcsönszerződésekkel összefüggő további kormányzati intézkedések előkészítése.

[51] Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény jogbiztonságra vonatkozó B) cikk (1) bekezdésének és az Alkotmány 2. § (1) bekezdésének tartalmi egyezése, az Alaptörvény egészét illető kontextuális megfelelése, az Alaptörvény értelmezési szabályainak figyelembevétele alapján arra jutott, hogy a jogbiztonság követelményével kapcsolatos korábbi megállapításai alkalmazhatóságának nincs akadálya. Ugyanakkor a konkrét ügyel összefüggésben **nem hagyhatók figyelmen kívül a deviza alapú kölcsönszerződések százezreinek súlyos és elhúzódnó társadalmi, gazdasági következményei sem.** Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény R) cikk (3) bekezdésére tekintettel abból indult ki, hogy **a Nemzeti Hitvallás szerint „Valljuk az elesettek és a szegények megsegítésének kötelességét.” A demokratikus jogállam ilyen kötelessége az M) cikk (2) bekezdése alapján az, hogy fellépjen a tisztességtelen versennyel, az erőfölénnyel való visszaéléssel szemben és védje a fogyasztók jogait.** Ha a gyengébb felek tömegeinek súlyos válsághelyzete folytán az alapvető jogaik kerülnek veszélybe, ezek védelme az állam (és minden hatalmi ág) – **jogállamiságból és a jogbiztonságból is eredő – elsőrendű kötelessége** [Alaptörvény I. cikk (1) bekezdés]. Az állam ilyen jellegű „beavatkozása” hiányában **ugyanis a kiszolgáltatott helyzetben levő adósok alapjogainak, végső soron emberi méltósághoz való joguknak a sérelme visszafordíthatatlanul bekövetkezne.** A bíróságoknak az Alaptörvény 28. cikke alapján a vizsgált Tv. hiányában is így kellett volna értelmezniük a jogszabályokat.

[129] Az Alkotmánybíróság rámutat arra, hogy **az igazságügyi miniszter tájékoztatása szerint mintegy 1,8 millió polgári peres eljárás megindításával kellett volna számolnia a jogalkalmazónak (és a jogalkotónak), ami – az évente átlagosan 160 000 megindult polgári peres eljáráshoz viszonyítva – olyan ügyteher növekedést eredményezett volna, mely hosszú időre megbénította**

volna az igazságszolgáltatást. Az a törvényhozói beavatkozás tehát, mellyel igen nagy számú egyedi per néhány sui generis eljárás lefolytatásával kiváltható, úgy hogy a pénzügyi intézményeknek is lehetőségük van a vélelem megdöntésére és ezzel párhuzamosan a bíróságok működése sem lehetetlenül el, nem tekinthető a jogbiztonság követelményét sértő állami beavatkozásnak.

[203] Emellett azonban szükséges nyomatékosan felhívni a jogalkotó figyelmét arra, hogy ha – mint jelen esetben is – **össztársadalmi, gazdaság- és pénzügypolitikai, valamint szociális és más társadalmi szempontok indokolták is tesznek rendkívüli megoldásokat, a jogalkotó ilyen eszközökkel csak kivételes esetben, a lehető legszűkebb terjedelemben élhet.**

Miként bő 10 évvel ezelőtt, most is kötelessége a törvényhozásnak a fogyasztók védelmében lépnie. Az Alkotmánybíróság nem tud jelen kialakult helyzetben álláspontot kifejezni, mert az uniós, a közösségi jog vizsgálatára nem jogosult.

[54] Az EKB 2014. július 28-án tette közzé CON/2014/59 számú véleményét, melyben rámutatott, hogy 2014. június 27-én kapott felkérést arra, hogy véleményt alkosson a fogyasztói kölcsönszerződésekre vonatkozó egyes intézkedésekre vonatkozó törvényjavaslatról. A törvényt 2014. július 4-én elfogadta az Országgyűlés, még mielőtt az EKB elfogadhatta volna a véleményét. Az Alkotmánybíróság már több alkalommal leszögezte, hogy „[a]z Európai Közösségek alapító és módosító szerződése az Alkotmánybíróság hatáskörének szempontjából nem nemzetközi szerződések, [...] **e szerződések, mint elsődleges jogforrások [...] közösségi jogként a belső jog részei, mivel a Magyar Köztársaság 2004. május 1-jétől az Európai Unió tagja.** Az Alkotmánybíróság hatáskörének szempontjából **a közösségi jog nem minősül [...] nemzetközi jognak**”, ugyanakkor az Alkotmánybíróságnak a hatáskörét előíró jogszabályi rendelkezések alapján **„nincs hatásköre annak vizsgálatára, hogy valamely jogszabály sérti-e az Európai Unió jogát”** [61/2011. (VII. 13.) AB határozat, ABH 2011, 290, 325.] {L. még: 72/2006. (XII. 15.) AB határozat (ABH 2006, 819, 861.), 368/D/2010. AB végzés (ABH 2011, 2840, 2845.)} Az Alkotmánybíróság hatáskörére vonatkozó hatályos szabályok [Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés, illetve az Abtv.] jelenleg sem biztosítanak lehetőséget arra, hogy az Alkotmánybíróság azt a kérdést megvizsgálja, hogy valamely jogszabály formai vagy tartalmi értelemben az Európai Unió jogával összhangban került-e elfogadásra. ...

Dr. Kiss László alkotmánybíró különvéleményben hívta fel arra a figyelmet, hogy a vizsgált törvények nem megfelelőek.

[302] Álláspontom szerint a Tv. állami alperesi pozícióról rendelkező 7. § (2) bekezdése teljes egészében **elvonja az adósok önrendelkezési jogából fakadó perbeli rendelkezési jogát, hiszen nem döntheti el az adós, hogy mely jogát, illetve kötelezettségét, milyen indokokkal, mely bírósági fórumok előtt teszi vitássá.** Amellett, hogy az érintett szerződésekkel kapcsolatos jogviták elrendezését talán megkönnyíti ez a törvényi rendelkezés, de – nézetem szerint –

alaptörvény-ellenes módon teszi ezt, hiszen a perbeli rendelkezési jogot, annak lényeges tartalmával együtt teljesen kiüresíti, ami pedig ellentétes az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésével és II. cikkével. Úgy vélem, itt is **lehetett volna alkotmányos eszközt (kevésbé korlátozó eszközt) választani.** Ennek egyik útja az lehetett volna, ha az érintett adósok – a törvényhozó mérlegelése alapján – a közérdekű keresetek intézményéhez kapcsolódó „opt-in” vagy „opt-out” rendszer alkalmazásával – **dönthettek volna ezekben az eljárásokban való részvételükről, illetőleg távolmaradásukról.** Persze – tekintve a Törvény rendkívüli eljárási határidőit, beleértve a kézbesítésre irányadó szabályokat is – e Törvény keretében ez lehetetlen elvárás lett volna.

[309] Maga a Tv. által megfogalmazott alkotmányos cél – mint mondtam – alkotmányosan indokoltta, az alapjogvédelem objektív intézményvédelmi oldalából következően adott esetben kötelezővé (szükségessé) teheti az előállott társadalmi, szociális és gazdasági problémák törvényhozási úton való rendezését is: az a mód és tartalom azonban, amelyet a Tv. most vizsgált rendelkezései takarnak, álláspontom szerint számos szempontból fennakad az alkotmányosság rostáján. **Új módot, formát és tartalmat kell keresnie a törvényalkotónak** ahhoz, hogy **a probléma rendezése kielégítse az alkotmányos kritériumokat.** (Abban sem vagyok biztos, hogy ehhez hathatós segítséget adott a határozat többségi indokolása, hiszen – számos ponton eltérve az irányadó rendesbírószági gyakorlattól – tartalmilag arra az álláspontra helyezkedett, hogy a kamat- és a tételekövetelés egyszerre évül el.)

[310] Tekintettel arra, hogy a Törvény számos – nézetem szerint – alaptörvény-ellenes rendelkezésének a megsemmisítése után gyakorlatilag nem maradt volna alkalmazható rendelkezés a támadott jogszabályban, ezért – jogállamisági-jogbiztonsági megfontolások miatt is – **a Törvény egésze ex tunc hatályú alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését tartottam volna szükségesnek.**

[311] Zárásul tehát: a valós társadalmi, szociális és gazdasági problémára adott mostani törvényhozói válasz – álláspontom szerint – **nem felel meg annak a követelménynek, hogy az egyébként alkotmányos célt csak alkotmányos eszközzel, móddal és tartalommal lehet elérni egy alkotmányos jogállamban.**

A C-630/23 EUB ítélet alapján egyértelmű, hogy a DH törvények több pontja ellentétes a közösségi joggal. Dr. Kiss László alkotmánybíró több olyan pontot is említett, amelyek szerepelnek az EUB érvei között is.

Elkövette a törvényhozás azt a hibát, hogy a kialakult bírói gyakorlatot úgy törvényesítette, hogy a közösségi jog szempontjait, az EUB ítélkezési gyakorlatát nem vizsgálta meg. A törvényhozás „jogszabályi (törvényi) szintre emelte a bíróságok joggyakorlatát”. Azonban a bírói joggyakorlat nem felelt meg a közösségi jognak.

8/2014. (III. 20.) AB határozat

az Alaptörvény M) cikk (2) bekezdésének, valamint ezzel összefüggésben az Alaptörvény II. cikkének és a B) cikk (1) bekezdésének értelmezéséről

I.1. Az Alkotmánybíróság megállapítja: az **Alaptörvény M) cikk (2) bekezdése** második mondatából **az államnak az a kötelezettsége következik**, amely – az Alaptörvényben szereplő alkotmányos értékek figyelembevételével – **a fogyasztók érdekeit védő, az erőfölénnyel való visszaéléssel szemben fellépő intézményrendszer létrehozására és fenntartására**, továbbá a fogyasztók jogait biztosító jogszabályok megalkotására vonatkozik.

[3] Utal arra, hogy a devizaárfolyamok váratlan, nagymértékű változása és a devizaalapú kölcsönök törlesztő-részleteinek – részben ebből, részben más tényezőkből eredő – növekedése **a társadalom széles rétegei számára okoz nehézséget, ami elengedhetetlenné teszi a devizahitelezésből adódó problémák végleges rendezését. A helyzetet bonyolítja, hogy a devizahitelezés, illetve a devizahitel-szerződések bíróságok általi megítélése sem egységes a Kormány szerint.**

Ez az AB döntés is szükségesnek tartja a törvényi beavatkozást. Nézzük, milyen módon lehetséges a törvényi megoldás?

II. Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény II. cikkét és a B) cikk (1) bekezdésében foglalt jogbiztonság elvét az M) cikk (2) bekezdése második mondatával összefüggésben értelmezve megállapítja, hogy jogszabály a hatályba lépése előtt megkötött szerződések tartalmát kivételesen – a *clausula rebus sic stantibus* elve alapján – megváltoztathatja. **Az állam jogszabállyal a szerződések tartalmát általában csak ugyanolyan feltételek fennállása esetén változtathatja meg alkotmányosan, mint amilyen feltételek fennállását a bírósági úton való szerződésmódosítás is megköveteli.**

Azonban olyan törvénnyel nem módosíthatja a törvényhozás a szerződéseket, amilyen módosításokat bíróság nem tehet meg.

[6] 1.2. A második kérdés, hogy az Alkotmánybíróság értelmezze „az Alaptörvény II. cikkét és a B) cikk (1) bekezdését abból a szempontból, hogy **milyen** – az Alkotmányhoz képest mennyiben eltérő – **alkotmányossági feltételekkel kerülhet sor fennálló szerződéseknek jogszabály útján történő módosítására.**”

[12] ... tehát az állam jogszabály útján olyan esetben változtathatja meg a megkötött szerződések tartalmát, amilyen esetben a Ptk. a megállapodás bíróság általi módosítását lehetővé teszi. Az Alkotmánybíróság a fennálló szerződésekbe történő állami beavatkozás feltételeit az Alkotmánynak a szerződési szabadságot integráló 9. § (1) bekezdéséből vezette le. Az Alaptörvény azonban az Alkotmány 9. § (1) bekezdéséhez hasonló rendelkezést nem tartalmaz. Az Alaptörvény hatálybalépése óta már foglalkozott az

Alkotmánybíróság a clausula rebus sic stantibus elvének határaival, korlátaival, például éppen a 3048/2013. (II. 28.) AB határozatban is.

[90] ...Az állam azonban jogszabállyal a fennálló szerződések tartalmát általában csak ugyanolyan feltételek fennállása esetén módosíthatja, változtathatja meg alkotmányosan, mint amilyen feltételek fennállását a bírósági úton való szerződésmódosítás megköveteli. ... A törvényhozó feladata meghatározni és egyúttal felelőssége eldönteni, hogy melyek azok a területek, amelyeken a beavatkozás már jogalkotási követelmény. Azt pedig, hogy a beavatkozás feltételei alkotmányosan fennállnak-e, köteles bizonyítani. Vita esetén viszont az Alkotmánybíróság jogosult a beavatkozás alkotmányosságát eldönteni, ugyanúgy, ahogy a konkrét, egyes szerződésekben a Ptk. 241. §-a alapján esetenként a bíróság jár el és a feltételek fennállása esetén módosítja a szerződések tartalmát.

[91] Az Alkotmánybíróság szerint az Abh.-ban kifejtett elvek nem azt jelentik, hogy a Ptk. válna alkotmányos mércévé a szerződésekbe való állami beavatkozás megítélésénél, hanem csak azt, hogy **a jogbiztonság követelményei, a szerződéses szabadság, a megkötött szerződés teljesítésébe vetett bizalom akkor érvényesülnek, ha az egyedi szerződések bírói úton való módosítása feltételeitől a jogalkotó a szerződések tömegének módosításakor nem térhet el.** A magánjogi tartós jogviszonyok jogszabállyal történő alakítására a clausula rebus sic stantibus tételének alkalmazásával kerülhet sor. A bírói szerződésmódosítás a magánfelek eltérő érdekeinek új egyensúlyba hozására alkalmas eszköz **az eset összes körülményeinek mérlegelésével.** A törvényi úton történő szerződésmódosításnak is, amennyire lehet, mindegyik fél méltányos érdekeit figyelembe kell vennie, vagyis az ilyen szerződésmódosításnak is érdekegyensúlyra kell törekednie a megváltozott körülmények mellett.

Az idézett alkotmányos szempontok alapján kötelessége a törvényhozásnak a fogyasztók érdekeit figyelembe vevő olyan törvényt alkotni, amely az EUB ítélkezési gyakorlatának is megfelel. Ennek érdekében a Kúria minden devizahiteles jogegységi határozatát, PK véleményét felül kell vizsgálni.

Egyértelműen hiba volt a törvényhozás részéről, hogy ellenőrzés nélkül törvényi szintre emelte a Kúria álláspontját, ítélkezési gyakorlatát. Hiba volt törvényt hozni társadalmi egyeztetés nélkül, a károsultak megkérdezése nélkül. Hiba volt törvényt hozni, az igazság alapos felderítése nélkül.

Amíg a szükséges egyeztetések, amíg a törvényalkotási folyamat zajlik, addig az összes devizahitelezéssel érintett végrehajtást fel kell függeszteni. Elsőként ebben kell a törvényhozásnak döntenie!

Várom visszajelzésüket, meghívójukat,
tisztelettel:

Szabó József

Levél az IUB-nek – 2025.05.08.

Tisztelt Igazságügyi Bizottság!

Tisztelt Dr. Vejkey Imre elnök úr!

Hivatkozva a csatolt, Igazságügyi Minisztériumnak írt levelemben foglaltakra, kezdeményezem, hogy a Bizottság hallgassa meg dr. Tuzson Bence Igazságügyi Minisztert és Dr. Marczingós László ügyvéd urat. Az EUB-n a C-630/23 ügyben a kormány is kifejtette az álláspontját, így a kormányon belül az Igazságügyi Minisztériumnak teljesen pontos képe van az ügy tárgyával.

Ismereteim szerint a Kormányt a Parlament felügyeli. Visszaélés esetén az Önök feladata tájékoztatni a Parlamentet és kezdeményezni azon állami vezetők felelősségre vonását, akik a hatalmukkal visszaélnek.

Továbbra is várom válaszukat és intézkedésüket.

Tisztelettel:

Szabó József

Levél az Igazságügyi Minisztériumnak – 2025.05.08.

Tisztelt dr. Tuzson Bence Igazságügyi Miniszter úr!

Tisztelt Igazságügyi Minisztérium!

A múlt héten kihirdetett C-630/23 számú ügy ítélete kapcsán, napok alatt, két kérdésben is homlokegyenest eltérő álláspont jelent meg a sajtóban.

1. Ez az ítélet csak az adott egyedi ügyre, az adott pénzügyi intézetnek erre a szerződésére, erre a perére vonatkozik - az Európai Unió Bíróságának ítéletei minden uniós ország minden bíróságára vonatkoznak, mivel arra adnak választ, hogy hasonló esetekben miként kell alkalmazni a bíróságoknak az uniós fogyasztóvédelmi jogot.

2. Ez az ítélet kizárólag csak a tisztességtelen árfolyamkockázat miatt teljesen érvénytelen szerződésekre vonatkozik, mivel a Kúria előzetes döntéshozatali beadványában feltett kérdései ezzel kapcsolatosak - az ügy Bírósági eljárása során az adós ügyvédje a beadványaival bővítette a kérdéskört, így az EUB ítélete minden tisztességtelenség miatt teljesen érvénytelen szerződésre vonatkozik (nem csak azokra, amelyek az árfolyamkockázat miatt lettek érvénytelenek).

Úgy tudom, az EUB szabályzata változott, így már a beadványok az ügy lezárta után nyilvánosak, innentől nem titkosak. Kérem, küldje el nekem a Kormány jelen ügyben kifejtett álláspontját.

Javaslom, hogy ezen kérdések tisztázására a Minisztérium tartson sajtó tájékoztatót, minden bizonnyal Önök is tapasztalták a nagyfokú sajtó- és lakossági érdeklődést. A sajtó részéről bizonyára lesznek más jellegű kérdések is.

Több százezer magyar családnak okozna további károkat, ha ismét hibás ítélkezési gyakorlat alakulni ki a magyar bíróságokon és erre az EUB-nek ítéletben kellene felhívni a figyelmet - sajnos várhatóan csak 2-3 év múlva.

Ha netán mellőznék a bíróságok továbbra is az uniós fogyasztóvédelmi jogot, ez ellentétes lenne az Alaptörvényben megfogalmazott céllal, a fogyasztói jogok védelmével.

Rendkívül káros lenne Magyarország nemzetközi megítélésében, ha kötelezettségszegési eljárást kellene indítani azért, mert a Magyarország nem alkalmazza a EUB döntéseit fogyasztóvédelmi ügyekben sem. A saját állampolgárai érdekében sem.

Várom válaszukat, tisztelettel:

Szabó József

Az IUB válasza – 2025.05.23.

Az Országgyűlés Igazságügyi Bizottsága

IUB-42/10-2 /2025

Szabó József
részére

Tisztelt Szabó József Úr!

Az elmúlt hetekben számos alkalommal fordult elektronikus levélben hozzám, mint az Igazságügyi Bizottság elnökéhez és kezdeményezte az uniós fogyasztóvédelmi jog alkalmazásával kapcsolatban az Országos Bírósági Hivatal elnöke, a Kúria elnöke, valamint az igazságügyi miniszter bizottsági meghallgatását.

Ahogy azt már korábbi leveleimben is kifejtettem, az Országos Bírósági Hivatal és a Kúria elnöke törvényben előírt beszámolási kötelezettségének eddig minden évben eleget tett, beszámolóikat a feladat- és hatáskörrel rendelkező Igazságügyi Bizottság megtárgyalta és azokat elfogadta. Az Igazságügyi Bizottság ugyancsak minden évben eleget tett az igazságügyi miniszter meghallgatására irányuló kötelezettségének, amelynek keretében a bíróságokkal való kormányzati együttműködésről is részletes tájékoztatást kapott. Mindezek alapján továbbra sem tartom indokoltnak az OBH és a Kúria elnöke, valamint az igazságügyi miniszter bizottsági meghallgatását.

Leveleiben szorgalmazta továbbá a devizahitelszerződéseket érintő, az Európai Unió Bíróságának döntésével kapcsolatos jogalkotói lépéseket és további meghallgatásokra tett javaslatot.

Az Országgyűlés mindig is fontosnak tartotta a devizahitelek helyzetének javítását, amelynek érdekében az elmúlt években számos törvényt fogadott el. A törvénymódosításokkal enyhítette, javította az adósok helyzetét, ennek során a forintosításról, az árfolyamgát bevezetéséről, a kilakoltatási moratóriumok elrendeléséről, illetve legutóbb a végrehajtás alól mentes összeg jelentős mértékű emeléséről döntött.

Fontos kiemelni, hogy az Európai Unió Bírósága a C-630/23 számú ítéletét a Kúria előzetes döntéshozatal iránti kérelme alapján hozta. Ez az ítélet elsősorban abban az ügyben jelent kötőerőt, amelyben a Kúria az uniós bíróság állásfoglalását kérte.

Azt, hogy a magyar bíróságok ítélkezési gyakorlatában miként kell alkalmazni az ítéletben megfogalmazottakat, a Kúria feladata eldönteni. Amennyiben a Kúria úgy ítéli meg, hogy a jogalkalmazási gyakorlat egységesítésén túl törvénymódosításra is szükség lehet, úgy a jogalkotó a szükséges, széleskörű egyeztetések lefolytatását követően meg fogja hozni a helyzet rendezését jelentő szabályokat. Ezért az igazságügyi miniszter és dr. Marczingós László ügyvéd meghallgatását nem tartom indokoltnak.

Leveleiben több esetben kezdeményezte az Igazságügyi Bizottság nyilatkozatát a bíróságok ítéleteivel, illetve azzal kapcsolatban, hogy a bíróságok az eljárásaik során nem a megfelelő jogszabályokat alkalmazták.

Az Alaptörvény C) cikk (1) bekezdése rögzíti, hogy a magyar állam működése a hatalom megosztásának elvén alapul, így sem az Igazságügyi Bizottságnak, sem annak elnökének nincs lehetősége bírósági ügyekbe beleszólni. Az igazságszolgáltatás a független, pártatlan bíróság feladata, a bíró tevékenységére nézve nem utasítható és nem befolyásolható.

Köszönöm figyelemfelhívó megkeresését és további jó munkát kívánok.

Budapest, 2025. május 23.

Üdvözlettel:

Dr. Vajkai Imre
elnök

Levél az IUB-nek – 2025.05.25

Tisztelt Igazságügyi Bizottság!

Tisztelt Dr. Vajkai Imre elnök úr!

Köszönöm a május 23.-i válaszukat és köszönöm a meghívójukat a május 27.-i bizottsági ülésre.

A válaszlevelében írtak, ha szűken nézzük, megfelelnek a valóságnak:

„Az Országgyűlés mindig is fontosnak tartotta a devizahitelek helyzetének javítását, amelynek érdekében az elmúlt években **számos törvényt fogadott el**. A törvénymódosításokkal enyhítette, javította az adósok helyzetét, ennek során a forintosításról, az árfolyamgát bevezetéséről, a kilakoltatási moratóriumok elrendeléséről, illetve legutóbb a végrehajtás alól mentes összeg jelentősmértékű emeléséről döntött”.

Viszont a történeteket nem szűken kell nézni, hanem teljes terjedelmében.

A devizahiteles törvényekkel kapcsolatban: erősítik-e az uniós fogyasztóvédelmi jog hatályosulását, érvényesülését vagy akadályozzák, csorbítják?

A válaszában az alábbi mondatát sajnos nem tudom értelmezni:

„Ez az ítélet elsősorban abban az ügyben jelentkötőerőt, amelyben a Kúria az uniós bíróság állásfoglalását kérte.”

Mit jelent az, hogy elsősorban? Van még további „sor” is? Másodszorban, harmadszorban...?

Kérem a bizottság ebben a kérdésben részletesen fejtse ki az álláspontját: az EUB döntéseinek mi a hatása a bíróságok ítékezésére?

Végül Ön ismételtelen megjegyzi:

„...sem az Igazságügyi Bizottságnak, sem annak elnökének nincs lehetősége bírósági ügyekbe beleszólni. Az igazságszolgáltatás a független, pártatlan bíróság feladata, a bíró tevékenységére nézve nem utasítható és nem befolyásolható.”

A fenti eszmével normál körülmények között egyet tudok érteni. Azonban egyrészt nem beszélhetünk normál körülményekről, másrészt rendszerszintű problémáról van szó. Ha a bíróság egyértelműen nem pártatlan, ha egyértelműen nem alkalmazza az uniós jogot, akkor az a minimum, hogy a Parlament megvizsgálja a kialakult helyzetet. Semmiképpen sem tekinthető normál helyzetnek az, hogy nem első alkalommal állapítja meg az EUB az ítéletében, hogy hibás a kialakult magyar bírói gyakorlat a devizahiteles perekben.

Kérem, a bizottság arról is tárgyaljon, hogy mikor, milyen feladata van az egyes állami szervezeteknek (Parlament, Ügyészség, MNB, Alkotmánybíróság, Köztársasági Elnök...), ha teljesen egyértelműen látszik, hogy a bíróságok nem folytatnak tisztességes eljárást, a bíróságok nem alkalmazzák az uniós jogot, a bíróságok félre teszik azon törvényeket is, amiket Önök hoztak meg a Parlamentben? Tényleg semmit sem lehet tenni, ha a bírói kar elfogult a bankszektor javára és súlyosan sértve az Alaptörvény M cikkét, csorbítja a fogyasztók jogait?

Ez esetben valóban meg kell várni, hogy kötelezettségszegési eljárás induljon Magyarország ellen azért, mert a teljes állami apparátus, beleértve a Parlamentet is, azért dolgozik, hogy az állampolgárokat megfossszák az alapvető jogaiktól. Tétlenül eltűrik, hogy jellemzően külföldi bankok, kifosszák őket?

Úgy, mint előző leveleimben, most is szeretnék konkrét példákat ismertetni Önökkel.

Van rá egyértelmű bizonyíték, hogy állami szervezet egyértelműen a valósággal szemben, az igazság vizsgálata nélkül áll a bankrendszer mellé! Megtagadja az Alaptörvény fogyasztók jogait védő pontját! Megtagadja az uniós jogot!

Elsőként ez utóbbival szeretném folytatni.

Az EUB döntése után a Kúria a Kásler perben döntést hozott. Ebből az ítéletből kiderül, hogy a Legfőbb Ügyészség nem a fogyasztó érdekét képviselte, mivel nem akarta, hogy az árfolyamrés bírósági vizsgálata megtörténjen, valamint nem kívánta, hogy az uniós jog kiegészítse a hatályos magyar törvényt. A történet ott kezdődik, hogy kötelezettségszegési eljárás indult Magyarországgal szemben,

mert a törvényhozás a fogyasztók érdekében nem kívánta módosítani a Ptk-t. Mindez a Kúria ítéletéből derül ki:

Kúria Gfv.VII.30.160/2014/5. (részletek)

A másodfokú bíróság jogszabálysértő módon hivatkozott a Ptk. 209. § (5) bekezdésére, figyelemmel arra, hogy a perbeli szerződés megkötésekor, 2008. május 29-én a Ptk. 209. § (4) bekezdése szabályozta azt, hogy a tisztességtelen szerződési feltételekre vonatkozó rendelkezések nem alkalmazhatók a főszolgáltatást megállapító, illetve a szolgáltatás és ellenszolgáltatás arányát meghatározó szerződési kikötésekre. A másodfokú bíróság által hivatkozott tartalommal a 2009. évi XXXI. törvény 1. §-ának (2) bekezdése módosította a Ptk. 209. §-ának (4) és (5) bekezdéseit. **Ez a módosítás az Európai Bizottság által indított kötelezettségsegzési eljárásra figyelemmel a fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről szóló, 1993. április 5-i 93/13/EGK irányelv (továbbiakban: Irányelv) 5. cikkének helyes implementálása érdekében történt.** Erre való figyelemmel a magyar bíróságok a szerződéskötéskor hatályos Ptk. 209. § (4) bekezdését kizárólag úgy értelmezhetik, hogy azáltal eleget tegyenek Magyarországnak az Európai Unióhoz történt csatlakozásakor vállalt kötelezettségének. Ennek következtében már a Ptk.-nak a 2009. évi XXXI. törvénnyel történt módosítását megelőzően elvárás volt az általános szerződési feltétel világossága, érthetősége.

A II.r. alperes szerint - bár a szerződés megkötésekor hatályos Ptk. 209. § (4) bekezdésének helyes értelmezése kizárta volna a szerződési feltétel érdemi vizsgálatát -, a jogerős ítélet a Ptk. 209. § (1) bekezdésébe ütköző módon is jogszabálysértő. Az adósokkal megkötött deviza alapú kölcsönszerződés ugyanis eleget tett a jóhiszeműség és tisztesség követelményének, ezért nem minősülhet tisztességtelennek. Ez utóbbi követelmény objektív kötelmi jogi kategória, amiből az következik, hogy az általános szerződési feltétel tisztességtelenségét a szerződéskötés időpontjában irányadó társadalmi értékítélet és mértékadó kereskedelmi szokások alapján kell megítélni. **A másodfokú bíróság annak ellenére semmisítette meg a vételi-eladási árfolyam különbözet realizálását biztosító kikötést, hogy az nyilvánvalóan nem tért el a pénzügyi szektor magatartását 2008 májusában jellemző, jogszerűnek tekintett gyakorlattól.** A II.r. alperes hivatkozott arra is, hogy a perbeli szerződés megkötésének körülményei, így az, hogy a felpereseknek már korábban deviza alapú kölcsönszerződésük volt, a perbeli szerződést közjegyzői okiratba foglalták, az árfolyamkockázat általuk történő viselésének szabályáról tájékoztatták, kizárja, hogy a perbeli szerződés vitatott rendelkezései tisztességtelenek lennének. **A vitatott szerződési rendelkezések a felperesek számára világosak és érthetőek voltak.** Az árfolyamrés kikötése megfelelt az általános banki gyakorlatnak, pénzügyi-szakmai szempontból indokolt és ésszerű megoldásnak számított, azt a társadalom sem ítélte el ekkor, ezért eleget tett a jóhiszeműség és tisztesség alapvető követelményének.

A felperesek felülvizsgálati ellenkérelmükben a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérték. Álláspontjuk szerint az eljáró bíróságok helyesen értelmezték a vonatkozó törvényi rendelkezéseket és érdemben vizsgálhatták a vitatott szerződési feltételt. Előadták, a II.r. alperes nem hivatkozhat velük szemben a banküzemi működés sajátosságaira, az abból eredő, a banknál felmerülő költségeket a felperesekre nem háríthatja át. Álláspontjuk szerint a vitatott szerződési feltétel önmagában azért sem egyértelmű, mert az árfolyam egy napon belül is különböző lehet, változhat. **Az eljáró bíróságok tehát jogosultak és kötelesek voltak a Ptk. 209. § (1) bekezdése alapján érdemben vizsgálni a szerződési**

kikötés tisztességtelenségét, melynek körében helytállóan jutottak arra a következtetésre, hogy az tisztességtelen és ezért érvénytelen.

A Legfőbb Ügyész a Kúria Pp. 274. § (6) bekezdése szerinti megkeresésére adott szakmai véleményében úgy foglalt állást, hogy **a szerződés megkötésekor hatályos Ptk. 209. § (4) bekezdésében meghatározott tilalom miatt e kikötés tisztességtelensége nem vizsgálható.**

A felperesek a Legfőbb Ügyész álláspontjára tett észrevételükben, az abban kifejtettek helytállóságát vitatták.

A Kúria - figyelemmel arra, hogy a felülvizsgálati kérelem elbírálása körében az Irányelv 4. cikk (2) bekezdésének és 6. cikk (1) bekezdésének értelmezését szükségesnek tartotta - a Pfv. 21.247/2012/16. számú végzésével az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ.) 267. cikk (3) bekezdése alapján **előzetes döntéshozatali eljárást kezdeményezett.**

A Kúria a jogerős ítéletet az Európai Unió Bíróságnak (a továbbiakban: EU Bíróság) a C-26/13. számú ügyben **2014. április 30-án hozott ítéletében** kifejtettek figyelembe vételével, a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta felül és azt kizárólag az érvénytelenség kiküszöbölésének módja tekintetében találta jogszállásértőnek.

Amikor a Kásler perre sor került, akkor már a PITEE per során, a Kúria által is kimondásra került, hogy az árfolyamrész költség.

Általános iskolai számtan ismeretünkkel számoljuk ki ezen költség összegét. Vizsgáljuk meg egy egyszerű példa kapcsán, hogy a folyósítás napján mi is történik?

Legyen a kölcsön összege 15.000.000 forint, legyen az árfolyam pont 150 HUF/CHF valamint az első esetben ne legyen árfolyamrész, míg a másik esetben legyen a mértéke 2%.

1. eset

A 15.000.000 forint CHF-ben nyilvántartott összege 100.000 CHF.

Nincs árfolyamrész, a számolás során az árfolyam végig 150 HUF/CHF

Mivel: 15.000.000 osztva 150 az egyenlő 100.000 CHF.

A bank követelése pontosan 15.000.000 forint,

mivel 100.000 CHF szorozva 150 az egyenlő 15.000.000 Ft.

2. eset

Az előző példához képest változik a deviza nyilvántartási összeg,

a vételi árfolyam 1%-kal alacsonyabb, 148,50 HUF/CHF,

így a 15.000.000 forint CHF-ben nyilvántartott összege 101.010 CHF.

Mivel 15.000.000 osztva 148,50 az egyenlő 101.010 CHF.

A bank követelése megnőtt, többet kell az adósnak visszafizetni.

Azonban a visszafizetés magasabb árfolyammal történik,

az eladási árfolyam 1%-kal magasabb, 151,50 HUF/CHF.

A bank követelése forintban 15.303.030 forint,

mivel 101.010 CHF szorozva 151,50 az egyenlő 15.303.030 Ft.

A példában az árfolyamrész okozta költség 303.030 Ft.

Végig a folyósítás napjának az adataival számoltunk, vagyis a devizaárfolyam nem változott (nem jelentkezett árfolyam kockázat).

A kérdés tehát osztással szorzással könnyedén eldönthető. Ám helyette inkább "jogászkodtak" az állami szervek.... Nyilván a fogyasztó érdekével, no meg az igazsággal szemben, erre volt szüksége a bankszektornak.

A következőkben az üggyel foglalkozó bírósági ítélet idézése helyett, korabeli újság beszámolókból idézek:

„Polt Péter legfőbb ügyész szerint az árfolyamrész esetében az átváltás olyan költség, ami nem a bankkölcsönhöz kapcsolódó teher, és mint ilyen a szerződésben nem kell feltüntetni, így a szerződést erre hivatkozva nem lehet semmissé nyilvánítani. **A Pénzügyi Békéltető Testület** ehhez hasonlóan kimondta, hogy **az árfolyamrész nem költség, a szerződés tehát nem lehet emiatt semmis.**

A Bankszövetség álláspontja szerint az árfolyamrész – mint ahogyan azt jogerős bírósági ítéletek és a Legfőbb Ügyész szakmai véleménye is alátámasztják – **nem költség**, hanem a kölcsönnyújtás konstrukciójából következő számítási mód, amit a teljes hiteldíj-mutató tükröz.

A THM-rendelet a devizahitelek esetében egy átváltási kulcs alkalmazását írja elő, ami **természete szerint sem minősülhet költségnek.**”

https://privatbankar.hu/cikkek/penzugyi_szektor/mi-ez-osszeeskuves-a-devizahitelek-ellen-259237.html

„Az árfolyamrész költségként nem értelmezhető

A legfőbb ügyész válasza viszont, mintha mindkét témát felölelné. A Kúria arról is kérdezett ugyanis, hogy az árfolyamrész (a vételi és eladási árfolyam különbözete, a marzs) nagysága meghatározható-e előre, illetve a szokásosan 0,5 és 3,0 százalék közötti érték, annak időközbeni változtatása mikor, milyen feltételek esetében indokolható. Polt Péter szerint: azt, hogy a bankok milyen eladási és vételi árfolyamot alkalmaznak (amelyek persze a marzsot is meghatározzák), üzletpolitikájuk mellett a kereslet-kínálati viszonyok is befolyásolják. Sok pénzintézet a befolyásoló tényezők számossága és rendkívüli változékonysága miatt még a napközbeni árfolyam-változtatás jogát is fenntartja. Ezt még hosszan fejtegeti az állásfoglalás, de maradjunk inkább a most terítéken levő ügynél (a másik még úgylis hosszan az EB-nél pihen).

A hitelfelvételkor hatályos jogszabályok elemzésével (bár kétségtelenül ez is fontos), most nem terheljük olvasóinkat. Annál is inkább, mert enélkül is igen egyértelmű a legfőbb ügyész álláspontja. Mint kifejti: az átváltás egyértelműen költség, ez azonban **nem a bankkölcsönhöz kapcsolódó teher**. Megfogalmazása szerint az átváltás terhe a hitelező és az adós között fennálló szerződéses jogviszony vonatkozásában **költségként nem értelmezhető**, mert közömbös, hogy az adósi kötelezettség teljesítéséhez szükséges devizaforrás biztosításának mi az ára. Még tovább is megy, amikor azt is hangsúlyozza, hogy az árfolyam változásának kockázata teljes egészében az adóst terheli.

Polt Péter azt is fejtegeti, hogy ha az ügylet az éppen esedékes törlesztő esetében nyereséges (az adósnak a THM-ben kalkulálnál kevesebbet kell fizetnie, mert erősödött időközben a forint), akkor a különbözetet nem kell a hitelező számára átutalnia. Persze ennek másik oldalaként a veszteséget is az adósnak kell viselnie.”

<https://azenpenzem.hu/cikkek/devizahitelek-itt-az-ugyeszsegi-bunko/1233/>

A Kúria Polt Péter álláspontjával szemben foglalt állást mindkét idézett esetben. Átlátott a megtévesztésen. Azonban, jelenleg nem ez a helyzet. A megtévesztés a Kúriától indul ki már hosszú évek óta.

Hamarosan olyan elnöke lesz az Alkotmánybíróságnak, aki több esetben is úgy akarta befolyásolni a Kúriát, hogy a fogyasztók számára hátrányos, a bankszektornak kedvező döntést hozzon. Nem az igazság érdekelte a Legfőbb Ügyészt, hanem hogy a bank kerüljön nyertes helyzetbe.

Hamarosan olyan elnöke lesz az Alkotmánybíróságnak, aki kérte a Kúriától az uniós jog mellőzését? Egyáltalán hogyan lehet egy ilyen ember az Alkotmánybíróság tagja?

Láttuk az, hogy az árfolyamrés költség-e, nem jogi hanem számolási kérdés.

Hasonló, most is a helyzet. Annak megállapítása, hogy az uniós jog érvényesülését gátolja-e a DH törvény, szintén nem jogi, hanem számolási kérdés.

A Kúria 2024. március 5-én hozta meg Pfv.II.20.708/2023/7. számú ítéletét, ebben megállapítja, hogy az „összhang vizsgálatát” a bíróságnak el kell végezni:

[50] **Az uniós jog elsőbbségének elvéből következik**, hogy a nemzeti jogot az uniós jog **hatékony érvényesülése érdekében**, az uniós joggal összhangban kell értelmezni (EUB C-14/93.). Az EUB előzetes döntéshozatali eljárásban kifejtett álláspontja a tagállami bíróság számára **kötelező jelleggel magyarázza és pontosítja az uniós jogszabály jelentését és terjedelmét**, ahogy azt annak hatálybalépéstől kezdődően értelmezni és alkalmazni kell, illetve kellett volna (C-92/11.). Az EUB joggyakorlatából a nemzeti bíróságok **azon kötelezettsége következik**, hogy az uniós jogalkalmazását igénylő ügyben **meg kell vizsgálniuk a hazai jognak az uniós joggal való összhangját és ezt az összhangot szükség esetén értelmezéssel maguknak kell megteremteniük.**

A C 776/19–C 782/19. ügyben hozott EUB döntés alapján is szükségesnek tartja az ismertetett vizsgálat elvégzését:

28 **A tényleges érvényesülés elvét illetően** – a jelen ügyekben csupán ezen elv releváns – rá kell mutatni arra, hogy **minden olyan esetben, amikor felmerül a kérdés, hogy valamely nemzeti eljárási rendelkezés lehetetlenné vagy rendkívül nehezíti teszi e az uniós jog alkalmazását, meg kell vizsgálni, hogy milyen e rendelkezésnek az egész eljárásban betöltött helye**, hogy hogyan zajlik az eljárás, és melyek a sajátosságai a különböző nemzeti fórumok előtt. Ebből a szempontból adott esetben azon elveket is figyelembe kell venni, amelyek a nemzeti bírósági rendszer alapjául szolgálnak, mint például a védelemhez való jog, **a jogbiztonság elve, valamint az eljárás szabályos lefolytatásának elve** (lásd különösen: 2020. július 16 i Caixabank és Banco Bilbao Vizcaya Argentaria ítélet, C 224/19 és C 259/19, EU:C:2020:578, 85. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

29 Ezenkívül a Bíróság kifejtette, hogy **a tagállamok azon kötelezettsége**, hogy biztosítsák **a jogalanyok uniós jogból eredő jogainak tényleges érvényesülését**, magában foglalja többek között a 93/13 irányelvből eredő jogok tekintetében az Európai Unió Alapjogi Chartájának 47. cikkében is rögzített **hatékony bírói jogvédelem követelményét**, amely többek között az ilyen jogokra alapított keresetekre vonatkozó eljárási szabályok megállapítását illetően is érvényes (lásd ebben az értelemben: 2018.

május 31 i Sziber ítélet, C 483/16, EU:C:2018:367, 49. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

37 Harmadsorban az ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy **egy tisztességtelennek minősített szerződési feltételt főszabály szerint úgy kell tekinteni, mint amely nem is létezett, így az a fogyasztóra nézve nem fejthet ki joghatást.** A Bíróság ebből arra következtetett, hogy egy ilyen kikötés tisztességtelen jellege bírósági megállapításának **főszabály szerint azon jogi és ténybeli állapot helyreállítását kell eredményeznie, amelyben a fogyasztó az említett kikötés hiányában lett volna,** így a nemzeti bíróság azon **kötelezettsége, hogy mellőzze az olyan tisztességtelen szerződési feltétel alkalmazását, amely jogalap nélkül kifizetettnek bizonyuló összegek fizetésére kötelez,** ezen összegek vonatkozásában főszabály szerint restitutív hatályú (lásd ebben az értelemben: 2016. december 21 i Gutiérrez Naranjo és társai ítélet, C 154/15, C 307/15 és C 308/15, EU:C:2016:980, 61. és 62. pont; 2020. július 9 i Raiffeisen Bank és BRD Groupe Sociéte Générale ítélet, C 698/18 és C 699/18, EU:C:2020:537, 54. pont).

38 Ebből a szempontból meg kell állapítani, hogy különösen a fogyasztót a 93/13 irányelv alapján megillető jogok hatékony védelmének biztosítása érdekében a **fogyasztónak képesnek kell lennie arra, hogy bármikor hivatkozzon valamely szerződési feltétel tisztességtelen jellegére,** és pedig nem csupán védekezési jogalkapként, hanem annak érdekében is, hogy **a bíróságtól kérje valamely szerződési feltétel tisztességtelen jellegének megállapítását,** így az eladó vagy szolgáltató és a fogyasztó között létrejött szerződésben szereplő valamely feltétel tisztességtelen jellegének megállapítása iránt a fogyasztó által benyújtott kérelem semmilyen elévülési időtől nem tehető függővé.

Mit jelent az „uniós jog hatékony érvényesülése”? Mit jelent a tényleges érvényesülés elve.

Számoljunk ismét!

Azonban engedjék meg, hogy most a saját szerződésemet konkrét számait használjam. A DH törvény hatására újraszámolták a szerződésemet lefutását (a tisztességtelen szerződési pontok nélkül), majd piaci árfolyamon forintosították.

A banktól kapott elszámoló levél közli velem az összeget:

2015. május 14-i javított elszámoló levél

	Az elszámolást és forintosítást megelőzően 2014. november 30.	Az elszámolást és forintosítást követően 2015. március 30.
A fogyasztói kölcsönszerződésből eredő lejárt tartozás összege:	127 783,08 CHF	29 946 237 HUF
Az átváltáskor alkalmazott árfolyam.		256,47

Ez bizony 30 millió forint banki követelés.

Ez számomra a DH törvény hatása.

Hasonlítsuk össze ezt a számot azzal a helyzettel, amikor nincs akadályozva az „uniós jog hatékony érvényesülése”.

Az elszámoló levél tartalmazza, hogy évente mennyit fizettünk be a banknak:

Befizetés			
A nyilvántartás devizanemében ³		A befizetés devizanemében ⁴	
Összeg	Deviza-nem	Összeg	Deviza-nem
2 756,28	CHF	428 458	HUF
7 186,51	CHF	1 166 029	HUF
7 847,97	CHF	1 487 741	HUF
7 663,20	CHF	1 536 044	HUF
7 490,29	CHF	1 699 360	HUF
10 288,94	CHF	2 489 639	HUF
638,43	CHF	154 029	HUF
311,60	CHF	78 770	HUF
0,00	CHF	0,00	CHF

Összeadva a forint összegeket 9.040.070 Ft jön ki.

Alperes a kölcsön folyósításakor pontosan 17.000.000 forintot bocsátott felperes rendelkezésére.

Amennyiben nem érvényesül az önkényes, (az EUB döntését részben alkalmazó kúriai ítéleten alapuló)

DH törvény akkor a bank követelése: 7.959.930 Ft.

17 000 000 Ft folyósított összeg

9 040 070 Ft összesen fizetve

7 959 930 Ft tartozás 2015.02.01.-én

Kerekített számokkal a devizahiteles elszámoló levél alapján:

Érvényesül az uniós jog által biztosított védelem:

8 millió forint tartozás

DH törvény akadályozza az uniós jog érvényesülését:

30 millió forint tartozás

Önök a Parlamentben olyan törvényt hoztak, ami anyagi csődöt és hosszas és drága végrehajtási eljárást jelentett nekünk. Attól tartok több millió szerződés esetében hozták a fogyasztókat rendkívül káros helyzetbe.

Valóban ez volt a szándékuk?

Hajlandóak a DH törvényt megváltoztatni?

Egyáltalán hajlandóak a tényekkel szembenézni?

A jelzett súlyos társadalmi problémák feltárása parlamenti vizsgálóbizottság feladata. Kérem az Igazságügyi Bizottság támogassa ennek a létrejöttét.

Várom a fogyasztók számára kedvező döntésüket,
tisztelettel:

Szabó József

Kezdeményezés az MNB-nél – 2025.05.06.

Tisztelt Varga Mihály elnök úr!

Tisztelt Magyar Nemzeti Bank!

A 2025. április 30.-án kihirdetett C-630/23 számú ítélet érvényesülése érdekében fordulok Önökhöz, mivel egyértelműen új devizahiteles törvényre van szükség.

MIÉRT VAN SZÜKSÉG ÚJ DEVIZAHITELES TÖRVÉNYRE?

A devizahiteles törvények meghozatalakor több bíró, bírói tanács is az Alkotmánybírósághoz fordult. Kell-e, lehet-e törvénnyel változtatni a megkötött szerződéseken? Ha igen, akkor milyen módon?

34/2014. (XI. 14.) AB határozat

[44] Ami a deviza alapú kölcsönszerződéseket illeti, általánosságban megállapítható, hogy azok hosszú időtartamra szóló (tartós), nagy kockázatú jogviszonyok. Piaci bevezetésüket megelőzően ezek tartalmával, rendes vagy rendellenes lebonyolódásával kapcsolatosan sem az ilyen pénzügyi terméket értékesítő bankok és más pénzügyi intézmények (pénzügyi szolgáltatók), sem az ezeket igénybe vevő adósok nem rendelkeztek kellő tapasztalattal. A nemzetközi kereskedelmi gyakorlatban ismert az ún. „elnehezdedési klauzula” (Hardship clause), amely arra kötelezi a feleket, hogy tárgyalják újra a szerződést, ha az említett klauzulában meghatározott körülmények (pl. a jelentős árfolyamváltozás) bekövetkeznek. Ez a klauzula a felek közötti érdek- és értékegyensúly és ezáltal az ügylet fenntartását segíti elő, különösen a hosszú távú, nagy kockázatú szerződések esetén. Deviza alapú kölcsönzés – a kirovó pénznemtől eltérő lerovó pénznemben történő teljesítéssel – a bankok egymás közötti gyakorlatában nem volt ismeretlen, ezeket azonban csak nagyon rövid (napokban, hetekben, kivételesen hónapokban meghatározott) időszakra kötötték, az árfolyamváltozás felső limitjét (mint megszüntető feltételt) is kikötve. Ilyen vagy ezekhez hasonló, a gyengébb feleket (a termék „fogyasztóit”, az adósokat) védő garanciális feltételeket ezek a szerződések általában nem tartalmaztak. Köztudomású, hogy a 2008–2009-es globális pénzügyi válságot követően **az ilyen szerződések több százezres nagyságrendben tartósan és súlyosan elnehezültek. Háztartások tömege került nehéz élethelyzetbe, családok tízezreit fenyegette a kilakoltatás stb. A probléma negatív következményeit a társadalom, a nemzetgazdaság egésze viseli, ezek kezelése, orvoslása bírói úton (az individuális jogvédelem keretében) nem volt lehetséges. A Kúria 6/2013-as PJE határozatában nyíltan így foglalt állást és a jogalkotói beavatkozást sürgette.** Kifejtette, hogy **a bírói szerződésmódosítás nem alkalmas jogi eszköz arra, hogy „társadalmi méretű gazdasági változásoknak azonos típusú szerződések nagy tömegét** hasonlóan – csak az egyik fél számára hátrányosan – érintő következményeit **orvosolja.** Ha ezeket a hátrányos következményeket a jogalkotó bizonyos körben jogszabállyal rendezte, a jogalkotói beavatkozás e körben az egyedi bírói mérlegelést kizárja.” A probléma kezelése

mindhárom hatalmi ágak, a pénzügyi intézményrendszernek, az adósoknak és az egész társadalomnak is egyre sürgetőbb elemi érdeke. A kormány kérésére a szerződések módosítása révén megvalósítható, törvényhozó általi beavatkozás alkotmányos kereteit az Alkotmánybíróság – fenntartva és megerősítve a 32/1991. (VI. 6.) AB határozatban kimunkált elveket – a 8/2014. (III. 20.) AB határozatában jelölte ki.

[45] E határozatában az Alkotmánybíróság alkotmányos követelményként mondta ki, hogy „[a]z M) cikk (2) bekezdése második mondatából általánosságban **az államnak az a kötelezettsége következik**, amely – az Alaptörvényben szereplő alkotmányos értékek figyelembevételével – **a fogyasztók érdekeit védő, az erőfölénnyel való visszaéléssel szemben fellépő intézményrendszer létrehozására és fenntartására, továbbá a fogyasztók jogait biztosító jogszabályok megalkotására vonatkozik**. Ez a kötelezettség nem teljesen azonos az állam alapvető jogok érvényesülését segítő intézményvédelmi kötelezettségével. Nem vezethető le az Alaptörvényből alkotmányértelmezési hatáskörben az, hogy az erőfölénnyel visszaélés, illetve a fogyasztói jogok megsértésének bizonyos formája, mértéke, vagy bizonyos szerződéstípus, vagy annak valamely feltétele közvetlenül az M) cikk (2) bekezdésébe ütköző lehetne” {8/2014. (III. 20.) AB határozat, Indokolás [61]}.

[46] 1.2. Mind a jogalkotó, mind a jogalkalmazás felismerte a fogyasztói kölcsönszerződésekkel – elsősorban a deviza alapú szerződésekkel – kapcsolatban az elmúlt egy évtizedben felmerült problémákat, és a saját eszközeivel megpróbálta kezelni azokat. A jogalkotó értelemszerűen jogszabály-módosítás útján (I. pl. a régi Hpt. 210–210/A. §-ainak módosításai), illetve új jogszabályok alkotásával (pl. végtörlesztés, árfolyamgát bevezetése) avatkozott be, és kívánta az adósok pénzügyi helyzetére kedvezőtlen hatásokat ellensúlyozni, illetve a jövőre nézve kikerülni. **A szerződő felek konkrét jogvitáinak eldöntése a bíróságokra hárult, a joggyakorlat továbbfejlesztése érdekében végül több, a bíróságokra kötelező jogegységi határozat is született** (6/2013. Polgári jogegységi határozat, 2/2014. Polgári jogegységi határozat). Ennek a folyamatnak a végén került sor arra, hogy **a törvényhozó** – a végrehajtó hatalmi ág kezdeményezésére – a bíróságok ítélezési gyakorlatának és a jogegységi határozatokban kialakult álláspontnak a figyelemmel kísérése és elemzése után **a Tv. megalkotása mellett döntött, jogszabályi (törvényi) szintre emelve a bíróságok joggyakorlatát**. Az alkotmányos kereteken belül a vizsgált Tv. célja nem a szerződések módosítása, hanem a PJE határozatokból származó egyes követelmények általános érvényre juttatása, továbbá a fogyasztói kölcsönszerződésekkel összefüggő további kormányzati intézkedések előkészítése.

[51] Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény jogbiztonságra vonatkozó B) cikk (1) bekezdésének és az Alkotmány 2. § (1) bekezdésének tartalmi egyezése, az Alaptörvény egészét illető kontextuális megfelelése, az Alaptörvény értelmezési szabályainak figyelembevétele alapján arra jutott, hogy a jogbiztonság követelményével kapcsolatos korábbi megállapításai alkalmazhatóságának nincs akadálya. Ugyanakkor a konkrét ügygel összefüggésben **nem hagyhatók figyelmen kívül a deviza alapú kölcsönszerződések százezreinek súlyos és elhúzódó társadalmi, gazdasági következményei sem**. Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény R) cikk (3) bekezdésére tekintettel abból indult ki, hogy **a Nemzeti Hitvallás szerint „Valljuk az elesettek és a szegények megsegítésének kötelességét.” A demokratikus jogállam ilyen kötelessége az M) cikk (2) bekezdése alapján az, hogy fellépjen a tisztességtelen versennyel, az erőfölénnyel való visszaéléssel szemben és védje a fogyasztók jogait**. Ha a gyengébb

felek tömegeinek súlyos válsághelyzete folytán az alapvető jogaik kerülnek veszélybe, ezek védelme az állam (és minden hatalmi ág) – **jogállamiságból és a jogbiztonságból is eredő – elsőrendű kötelessége** [Alaptörvény I. cikk (1) bekezdés]. Az állam ilyen jellegű „beavatkozása” hiányában **ugyanis a kiszolgáltatott helyzetben levő adósok alapjogainak, végső soron emberi méltósághoz való joguknak a sérelme visszafordíthatatlanul bekövetkezne.** A bíróságoknak az Alaptörvény 28. cikke alapján a vizsgált Tv. hiányában is így kellett volna értelmezniük a jogszabályokat.

[129] Az Alkotmánybíróság rámutat arra, hogy **az igazságügyi miniszter tájékoztatása szerint mintegy 1,8 millió polgári peres eljárás megindításával kellett volna számolnia a jogalkalmazónak (és a jogalkotónak), ami – az évente átlagosan 160 000 megindult polgári peres eljáráshoz viszonyítva – olyan ügyteher növekedést eredményezett volna, mely hosszú időre megbénította volna az igazságszolgáltatást.** Az a törvényhozói beavatkozás tehát, mellyel igen nagy számú egyedi per néhány sui generis eljárás lefolytatásával kiváltható, úgy hogy a pénzügyi intézményeknek is lehetőségük van a vélelem megdöntésére és ezzel párhuzamosan a bíróságok működése sem lehetetlenül el, nem tekinthető a jogbiztonság követelményét sértő állami beavatkozásnak.

[203] Emellett azonban szükséges nyomatékosan felhívni a jogalkotó figyelmét arra, hogy ha – mint jelen esetben is – **össztársadalmi, gazdaság- és pénzügypolitikai, valamint szociális és más társadalmi szempontok indokolták is tesznek rendkívüli megoldásokat, a jogalkotó ilyen eszközökkel csak kivételes esetben, a lehető legszűkebb terjedelemben élhet.**

Miként bő 10 évvel ezelőtt, most is kötelessége a törvényhozásnak a fogyasztók védelmében lépnie. Mint az MNB adataiból tudjuk, nagyjából 2,4 millió különféle devizahiteles szerződést kötöttek a pénzintézetek, az 1,8 milliós szám erőteljesen alul becsült volt az Igazságügyi miniszter részéről.

Dr. Kiss László alkotmánybíró azonban különvéleményben hívta fel arra a figyelmet, hogy a vizsgált törvények nem megfelelőek.

[302] Álláspontom szerint a Tv. állami alperesi pozícióról rendelkező 7. § (2) bekezdése teljes egészében **elvonja az adósok önrendelkezési jogából fakadó perbeli rendelkezési jogát, hiszen nem döntheti el az adós, hogy mely jogát, illetve kötelezettségét, milyen indokokkal, mely bírósági fórumok előtt teszi vitássá.** Amellett, hogy az érintett szerződésekkel kapcsolatos jogviták elrendezését talán megkönnyíti ez a törvényi rendelkezés, de – nézetem szerint – **alaptörvény-ellenes módon teszi ezt, hiszen a perbeli rendelkezési jogot, annak lényeges tartalmával együtt teljesen kiüresíti,** ami pedig ellentétes az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésével és II. cikkével. Úgy vélem, itt is **lehetett volna alkotmányos eszközt (kevésbé korlátozó eszközt) választani.** Ennek egyik útja az lehetett volna, ha az érintett adósok – a törvényhozó mérlegelése alapján – a közérdekű keresetek intézményéhez kapcsolódó „opt-in” vagy „opt-out” rendszer alkalmazásával – **dönthettek volna ezekben az eljárásokban való részvételükről, illetőleg távolmaradásukról.** Persze – tekintve a Törvény rendkívüli eljárási határidőit, beleértve a kézbesítésre irányadó szabályokat is – e Törvény keretében ez lehetetlen elvárás lett volna.

[309] Maga a Tv. által megfogalmazott alkotmányos cél – mint mondtam – alkotmányosan indokoltta, az alapjogvédelem objektív intézményvédelmi oldalából következően adott esetben kötelezővé (szükségessé) teheti az előállott társadalmi, szociális és gazdasági problémák törvényhozási úton való rendezését is: az a mód és

tartalom azonban, amelyet a Tv. most vizsgált rendelkezései takarnak, álláspontom szerint számos szempontból fennakad az alkotmányosság rostáján. **Új módot, formát és tartalmat kell keresnie a törvényalkotónak** ahhoz, hogy **a probléma rendezése kielégítse az alkotmányos kritériumokat**. (Abban sem vagyok biztos, hogy ehhez hathatós segítséget adott a határozat többségi indokolása, hiszen – számos ponton eltérve az irányadó rendesbírói gyakorlattól – tartalmilag arra az álláspontra helyezkedett, hogy a kamat- és a tőkekövetelés egyszerre évül el.)

[310] Tekintettel arra, hogy a Törvény számos – nézetem szerint – alaptörvény-ellenes rendelkezésének a megsemmisítése után gyakorlatilag nem maradt volna alkalmazható rendelkezés a támadott jogszabályban, ezért – jogállamisági-jogbiztonsági megfontolások miatt is – **a Törvény egésze ex tunc hatályú alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését tartottam volna szükségesnek**.

[311] Zárásul tehát: a valós társadalmi, szociális és gazdasági problémára adott mostani törvényhozói válasz – álláspontom szerint – **nem felel meg annak a követelménynek, hogy az egyébként alkotmányos célt csak alkotmányos eszközzel, móddal és tartalommal lehet elérni egy alkotmányos jogállamban**.

A C-630/23 EUB ítélet alapján egyértelmű, hogy a DH törvények több pontja ellentétes a közösségi joggal. Dr. Kiss László alkotmánybíró több olyan pontot is említett, amelyek szerepelnek az EUB érvei között is.

Elkövette a törvényhozás azt a hibát, hogy a kialakult bírói gyakorlatot úgy törvényesítette, hogy a közösségi jog szempontjait, az EUB ítélkezési gyakorlatát nem vizsgálta meg. A törvényhozás „jogszabályi (törvényi) szintre emelte a bíróságok joggyakorlatát”. Azonban a bírói joggyakorlat nem felelt meg a közösségi jognak.

8/2014. (III. 20.) AB határozat

az Alaptörvény M) cikk (2) bekezdésének, valamint ezzel összefüggésben az Alaptörvény II. cikkének és a B) cikk (1) bekezdésének értelmezéséről

I.1. Az Alkotmánybíróság megállapítja: az **Alaptörvény M) cikk (2) bekezdése** második mondatából **az államnak az a kötelezettsége következik**, amely – az Alaptörvényben szereplő alkotmányos értékek figyelembevételével – **a fogyasztók érdekeit védő, az erőfölénnyel való visszaéléssel szemben fellépő intézményrendszer létrehozására és fenntartására**, továbbá a fogyasztók jogait biztosító jogszabályok megalkotására vonatkozik.

[3] Utal arra, hogy a devizaárfolyamok váratlan, nagymértékű változása és a devizaalapú kölcsönök törlesztő-részleteinek – részben ebből, részben más tényezőkből eredő – növekedése **a társadalom széles rétegei számára okoz nehézséget, ami elengedhetetlenné teszi a devizahitelezésből adódó problémák végleges rendezését. A helyzetet bonyolítja, hogy a devizahitelezés, illetve a devizahitel-szerződések bíróságok általi megítélése sem egységes a Kormány szerint**.

Ez az AB döntés is szükségesnek tartja a törvényi beavatkozást. Nézzük, milyen módon lehetséges a törvényi megoldás?

II. Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény II. cikkét és a B) cikk (1) bekezdésében foglalt jogbiztonság elvét az M) cikk (2) bekezdése második mondatával összefüggésben

értelmezve megállapítja, hogy jogszabály a hatályba lépése előtt megkötött szerződések tartalmát kivételesen – a *clausula rebus sic stantibus* elve alapján – megváltoztathatja. **Az állam jogszabállyal a szerződések tartalmát általában csak ugyanolyan feltételek fennállása esetén változtathatja meg alkotmányosan, mint amilyen feltételek fennállását a bírósági úton való szerződésmódosítás is megköveteli.**

Azonban olyan törvénnyel nem módosíthatja a törvényhozás a szerződéseket, amilyen módosításokat bíróság nem tehet meg.

[6] 1.2. A második kérdés, hogy az Alkotmánybíróság értelmezze „az Alaptörvény II. cikkét és a B) cikk (1) bekezdését abból a szempontból, hogy milyen – az Alkotmányhoz képest mennyiben eltérő – alkotmányossági feltételekkel kerülhet sor fennálló szerződéseknek jogszabály útján történő módosítására.”

[12] ... tehát az állam jogszabály útján olyan esetben változtathatja meg a megkötött szerződések tartalmát, amilyen esetben a Ptk. a megállapodás bíróság általi módosítását lehetővé teszi. Az Alkotmánybíróság a fennálló szerződésekbe történő állami beavatkozás feltételeit az Alkotmánynak a szerződési szabadságot integráló 9. § (1) bekezdéséből vezette le. Az Alaptörvény azonban az Alkotmány 9. § (1) bekezdéséhez hasonló rendelkezést nem tartalmaz. Az Alaptörvény hatálybalépése óta már foglalkozott az Alkotmánybíróság a *clausula rebus sic stantibus* elvének határaival, korlátaival, például éppen a 3048/2013. (II. 28.) AB határozatban is.

[90] ...Az állam azonban jogszabállyal a fennálló szerződések tartalmát általában csak ugyanolyan feltételek fennállása esetén módosíthatja, változtathatja meg alkotmányosan, mint amilyen feltételek fennállását a bírósági úton való szerződésmódosítás megköveteli. ... A törvényhozó feladata meghatározni és egyúttal felelőssége eldönteni, hogy melyek azok a területek, amelyeken a beavatkozás már jogalkotási követelmény. Azt pedig, hogy a beavatkozás feltételei alkotmányosan fennállnak-e, köteles bizonyítani. Vita esetén viszont az Alkotmánybíróság jogosult a beavatkozás alkotmányosságát eldönteni, ugyanúgy, ahogy a konkrét, egyes szerződésekben a Ptk. 241. §-a alapján esetenként a bíróság jár el és a feltételek fennállása esetén módosítja a szerződések tartalmát.

[91] Az Alkotmánybíróság szerint az Abh.-ban kifejtett elvek nem azt jelentik, hogy a Ptk. válna alkotmányos mércévé a szerződésekbe való állami beavatkozás megítélésénél, hanem csak azt, hogy a jogbiztonság követelményei, a szerződéses szabadság, a megkötött szerződés teljesítésébe vetett bizalom akkor érvényesülnek, ha az egyedi szerződések bírói úton való módosítása feltételeitől a jogalkotó a szerződések tömegének módosításakor nem térhet el. A magánjogi tartós jogviszonyok jogszabállyal történő alakítására a *clausula rebus sic stantibus* tételének alkalmazásával kerülhet sor. A bírói szerződésmódosítás a magánfelek eltérő érdekeinek új egyensúlyba hozására alkalmas eszköz **az eset összes körülményeinek mérlegelésével.** A törvényi úton történő szerződésmódosításnak is, amennyire lehet, mindegyik fél méltányos érdekeit figyelembe kell vennie, vagyis az ilyen szerződésmódosításnak is érdekegyensúlyra kell törekednie a megváltozott körülmények mellett.

Az idézett alkotmányos szempontok alapján kötelessége a törvényhozásnak a fogyasztók érdekeit figyelembe vevő olyan törvényt alkotni, amely az EUB ítélezési gyakorlatának is megfelel. Ennek érdekében a Kúriának minden devizahiteles jogegységi határozatát, PK véleményét felül kell vizsgálni.

Egyértelműen hiba volt a törvényhozás részéről, hogy ellenőrzés nélkül törvényi szintre emelte a Kúria álláspontját, ítélkezési gyakorlatát. Hiba volt törvényt hozni társadalmi egyeztetés nélkül, a károsultak megkérdezése nélkül. Hiba volt törvényt hozni, az igazság alapos felderítése nélkül. Arról nincsenek információim, hogy az MNB részt vett-e a törvények létrehozásában.

MIÉRT ÉPPEN MOST VAN ÚJ TÖRVÉNYRE SZÜKSÉG?

2025. április 30.-án hozta meg a döntését az Európai Unió Bírósága (EUB) a C-630/23 ügyben. Ebben megismétli, összefoglalja korábbi álláspontjait a Kúria kérdéseire való tekintettel. Több száz, vagy több ezer per tárgya az már évek óta, hogy a devizahiteles törvények nem felelnek meg az uniós jognak. Rengetegen elvesztették a perüket, ám most az EUB kimondta, hogy nem elfogadható a kialakult bírósági gyakorlat, nem megfelelőek a devizahiteles törvények.

Ezáltal, tekintettel az AB idézett döntéseire, most elkerülhetetlen új devizahiteles törvény megalkotása.

A C-630/23 ítélet jelentőségét több országos sajtó is ismertette már. pl:

Devizahitelek: döntő jelentőségű ítéletet hozott az unió bírósága, ami földindulást okozhat a magyar perekben

„Az ítélet kulcsfontosságú a devizahitelek szempontjából, tömeges perek indulhatnak, biztosítani kell a kártérítés lehetőségét, az eddigi bírói gyakorlatot pedig felül kell vizsgálni.”

<https://24.hu/belfold/2025/05/05/europoli-devizahitel-itelet-europai-unio-eu-birosag-magyar-per-ados-luxemburg-arfolyamkockazat-arfolyamres-ervenytelen-tisztessegtelen-feltetel/>

Devizahitelek: olyan ítélet született az EU Bíróságán, hogy az mindent újra felforgathat

„Lényegében a startvonalra kell visszamenni a devizában nyilvántartott hajdani hitelszerződések ügyében, teljesen felül kell vizsgálni az egész hazai bírósági gyakorlatot is – így értelmezhető az Európai Unió Bírósága (EUB) múlt csütörtöki ítélete, amely szerint a svájci frank hiteleknek csak annyit kellene megfizetniük, amit a szerződés tartalmaz forintban, az árfolyamkockázat összes terhét pedig a bankoknak kell viselniük.”

<https://magyarnarancs.hu/gazdasag/devizahitelek-olyan-itelet-szuletett-az-eu-birosagan-hogy-az-mindent-ujra-felforgathat-276337>

A devizahiteleknek kedvező ítéletet hozott az unió bírósága, de a következmények még nem világosak

„Az EUB döntéséből az következhet, hogy a tisztességtelen feltételek kiesése miatt a devizahiteleknek csupán annyi pénzt kéne fizetniük, amennyit a szerződés forintban tartalmaz. Az árfolyamkockázatból eredő költségeket és a kamatterheket viszont a pénzintézeteknek kéne állniuk.”

<https://telex.hu/gazdasag/2025/05/05/devizahitel-europai-unio-birosaga-dontes-kuria-itelet>

„A bíróság kimondta, hogy a devizahiteles törvények sértik az unió jogrendjét, a bíróságoknak pedig ezt figyelembe véve kötelező a szerződések semmissé tétele. A bírósági ítélet szerint az eredeti állapot helyreállítására van szükség, és csak a felvett tőkét kell visszafizetni.

Hosszú eljárásokra kell felkészülnünk az érintetteknek, és nyilván a bankok és maga a kormány is várhatóan mindent el fog követni, hogy ne zúduljon több ezer milliárdos kötelezettség rájuk egyszerre, de végre elkezdődhet valamiféle igazságtételi munka.”

A devizahitelek számára kedvező ítélet született az Európai Bíróságon

<https://www.klubradio.hu/adasok/a-devizahitelek-szamara-kedvezo-itelet-szuletett-az-europai-birosagon-152248>

Az MNB Jogi Igazgatóságán dolgozó jogászok egészen biztosan pontosan meg tudják határozni, hogy milyen módon kell olyan tájékoztatást adni a fogyasztóknak, hogy teljes mértékben megfeleljen az EUB ítélezési gyakorlatának, az C-630/23 ítéletnek.

MI LEGYEN AZ ÚJ TÖRVÉNYBEN?

A C-630/23 ügy ítéletében (is) megfogalmazott választási lehetőséggel a fogyasztók akkor tudnak gyorsan és felelősen élni, ha kapnak egy friss elszámolást a saját pénzügyintézetüktől.

A C-630/23 ügy ítéletében (is) megfogalmazott számítási elv az eredeti állapot helyreállítására pontosan megfogalmazza egy új elszámolás szempontjait.

A pénzügyintézetek számára ismertek a pénzügymozgások. A pénzügyintézet mikor és mennyi forintot bocsátott a fogyasztó rendelkezésére, a fogyasztó mikor és mennyi pénzt fizetett vissza (az teljesen mindegy, hogy milyen jogcímek alatt).

A pénzügyintézetek a szükséges számítási rendszerrel és szakértői gárdával rendelkeznek, mivel a kezelési költség címén nagyon magas díjat szedtek be az ügyfeleiktől. (Ezt a tényt világosan megállapítja a Kúria ítélezési gyakorlata.) Azon pénzügyintézetek, amelyek nem számoltak fel kezelési költséget, ennek a szolgáltatásnak a díját beleszámolták az ügyleti kamatládba.

Szükséges egy teljesen átlátható, világos, érthető pénzügyintézeti tájékoztató levél, mely egyértelműen tartalmazza, hogy előnyösebb-e a fogyasztó számára, ha nem él a 10 évvel ezelőtt született DH törvény biztosította szerződés megmentéssel.

MIÉRT VÁLLALJON AZ MNB KEZDEMÉNYEZŐ SZEREPET?

Az MNB a bankokat felügyelő állami szervezet, átvette a korábbi PSZÁF ilyen jellegű feladatait.

Az MNB a meghatározó pénzügyi fogyasztóvédelmi állami szervezet, átvette a korábbi PSZÁF ilyen jellegű feladatait.

Az MNB-hez tartozik a PBT, így könnyedén tud fogyasztói panaszokat megismerni „házon belül”.

Az MNB tudja egyedül, hogy mely pénzügyintézetnek hány deviza, illetve deviza elszámolású szerződése van.

Az újraszámolások elvégzéséhez az MNB 10 éve készített rendeleteket. Sajnos a tájékoztatással kapcsolatos előírásokat a bankok kijátszották és jellemzően olyan elszámoló leveleket, részletes elszámolásokat küldtek, amiket az adósok nem tudtak ellenőrizni, mert logikátlan, átláthatatlan felépítésű volt. A késedelmi kamatok kiszámításának a rész adatait sok pénzügyintézet részletes elszámolása nem tartalmazta. A részletes elszámolások nem voltak teljeskörűek, az adatok átadása hiányos volt.

Az MNB fogyasztóvédelmi részlegei tétlenül nézte, hogy a Kúria vezetésével szinte a teljes bírói kar kijátssza a nemzeti és közösségi fogyasztóvédelmi előírásokat. Mint állami pénzügyi fogyasztóvédelmi

szervezet, nem maradhatott volna tétlen. Sőt perek indításával kellett volna képviselnie több millió fogyasztó érdekeit a bíróságokon.

Már köztudott, hogy a Kúria álláspontja szerint, a devizahitelek kockázata korlátlan.

Ha valóban így van, akkor az MNB a devizahitelezés éveiben engedte, hogy a pénzintézetek korlátlan mértékű kockázatot terheljenek a fogyasztókra. Tisztában volt ezzel az MNB?

Az MNB a PSZÁF-val közösen készített tájékoztató kiadványában nem említette meg, hogy a kockázat korlátlan, csupán 15% árfolyamemelkedésre hívta fel a figyelmet. Egy 3% mértékű kamatláb emelkedéssel együtt számolva is, csupán 47% mértékű törlesztő részlet emelkedésre hívták fel a figyelmet:

PÉLDA:

A következő táblázatban azt mutatjuk be, hogy egy 5 millió forintos, 4 százalékos kamatozású, húsz éves lejáratú devizaalapú hitel havi 30 300 forintos törlesztőrészele hogyan változhat a forint gyengülése és a devizakamat emelkedése miatt.

Havi törlesztőrészlet változása százalékban				
devizakamat-emelkedés (százalékpont)	forintgyengülés			
	0%	5%	10%	15%
0	0%	5%	10%	15%
0,5	4%	10%	15%	20%
1	9%	14%	20%	25%
1,5	14%	19%	25%	31%
2,0	18%	24%	30%	36%
2,5	23%	29%	35%	41%
3,0	28%	34%	41%	47%

- Tehát például, ha a devizában felvett hitel kamata 1 százalékponttal emelkedik, és a forint árfolyama 5 százalékkal gyengül, ezek együttes hatásaként a forintban számított havi törlesztőrészlet 14 százalékkal, 4 349 forinttal emelkedik meg. A táblázat alapján látható, hogy ha mindkét kockázat egyszerre jelentkezik, akkor az Ön törlesztőrészele jelentősen megemelkedhet a hitel futamideje alatt. Természetesen ellenkező irányú változás esetén hasonló mértékű törlesztőrészlet-csökkenés következhet be.

10

DEVIZAHITEL

Ez az MNB közreműködésével készült tájékoztató csak szakemberek számára értelmezhető, észlelhető módon tartalmazza, hogy (a kamatparitásból adódóan) nem lehet egyik devizahittel sem jobban járni, mint egy másik devizahittel.

kezdeti feltételek mellett számít. Például az elmúlt időszak adatait figyelembe véve, az alábbi táblázat szerinti, tízéves futamidejű devizahitelek esetén a visszafizetett tőke- és kamattartozás forint összege alapján kiszámítható, hogy mennyi volt a hitel tényleges terhe. Az alábbi táblázatból látható, hogy a devizahitel valójában lényegesen drágább lehet, mint amire a kezdeti kamat alapján számíthatunk.

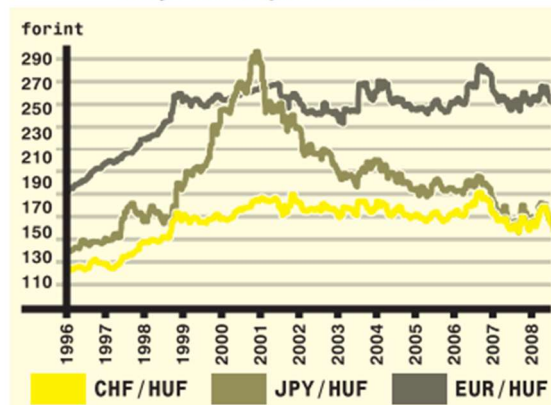
- Miközben a kezdeti kamatteher, így a hitelek törlesztőrésze alacsonyabb deviza-alapú hitelekénél, a hitel teljes futamideje alatt – az árfolyam- és kamatváltozások hatásai miatt – az Ön által visszafizetett összeg valójában magasabb lehet, mint amire a kezdeti feltételek mellett számít. Például az

Deviza-nem	Hitel futam-ideje	Kezdő deviza-kamat	Tény-leges teher
Euró	1997. január–2007. január	7,4%	11,6%
Svájci frank	1997. január–2007. január	5,7%	11,4%
Japán jen	1997. január–2007. január	4,5%	11,7%

Sajnálatos módon ebből a tájékoztatóból kimaradt mind a kamatparitás, mind a vásárlóerő paritás elméletének gyakorlati hatása, a mindenképpen bekövetkező tartós árfolyamemelkedés.

lejáratú – például 10 vagy 20 évre felvett – hitel esetén ezért már önmagában a tartós, kedvezőtlen árfolyamalakulás is jelentős többletterhet képviselhet.

Az euró, a svájci frank és a japán jen forintban kifejezett árfolyama (1996-2008)

- Fontos tudni, hogy egy deviza árfolyamának jövőbeni változása kiszámíthatatlan. Miként a következő ábra is mutatja, az árfolyam nagymértékben ingadozhat. Akár néhány hónapon belül is igen jelentős, akár 10-15 százalékos árfolyammozgás is elképzelhető. Az árfolyammozgástól függően változnak a fizetendő törlesztőrészek is. Egy hosszú

6

DEVIZAHITEL

Sajnálatos módon azt írták le, hogy a „deviza árfolyam jövőbeni változása kiszámíthatatlan”. Ami nem igaz, mivel ismert és használt volt a pénzintézetek számára a határidős árfolyam képlete. Ha a Budapesti Értéktőzsde 2004 októberében tudott olyan 10 évre szóló CHF árfolyam előrejelzést készíteni, ami 2014 végére pontosan beigazolódott, akkor ilyen számítás készítésére az MNB munkatársainak is képesnek kellett lenniük!

Ezen hibái mellett is rendkívül hasznos lett volna, ha kötelezően előírja az MNB a pénzintézeteknek, hogy személyre szólóan, szöveges és táblázatos formában tájékoztassák a lakosságot a devizahitel veszélyeiről.

Ez esetben ellensúlyozásra került volna a Magyar Bankszövetség 2006 januárjában közölt álláspontja (amit természetesen több gazdasági, illetve országos ismertségű újság is átvett): nem kell félni a devizahiteltől, tartós és jelentős árfolyamváltozás nem várható.

Sajnálatos módon az is kimaradt a kiadványból, hogy 2008-ra már 30%-kal felülértékelté vált a forint. Ahogyan a már idézett bankszövetségi tájékoztató tartalmazza, nem gyengült úgy a forint 2000 óta, mint amire számítani lehetett (aztán a pénzügyi válság megszüntette ezt a felülértékeltséget).

Sajnálatos módon a kiadvány csupán a három érintett deviza 1996 és 2008 közti árfolyamváltozását mutatja. Azt a látszatot kelti, hogy a CHF és az EUR árfolyama a rendszerváltozás után stabilizálódott. Az nem derül ki a kiadványból, hogy a CHF devizahitelnek a kockázata lényegesen magasabb.

Az MNB társadalmi megítélése talán még a bő 100 éves története alapján soha nem volt olyan mélyen, mint most, 2025. tavaszán. Határozott lépéssel sokat tehet az MNB, hogy ezen a kínos helyzeten változtasson.

A forint gyengülésén családok százezrei mentek tönkre, miközben az MNB százmilliárdokat nyert. Ez a tény azt az erkölcsi kötelességet rója az MNB-re, hogy gyorsan és fogyasztóbarát módon lépjen fel, az uniós fogyasztóvédelmi elvek maximális figyelembevételével.

Mindezek azt jelentik, hogy az MNB tud szakmailag megfelelő törvényjavaslatot előterjeszteni az Országgyűlés részére. Ez nem lehetősége, hanem kötelessége.

MILYEN FELADATAI VANNAK MÉG AZ MNB-NEK?

Közel negyed évszázada indult újra a devizahitelezés Magyarországon. Azért újra, mivel az 1920-as években is elterjedt volt, és akkor is szükség volt devizahiteles törvényekre, ahogy akkor fogalmaztak pengő valorizációra. Lásd. pl:

Hiba lenne azonban azt hinni, hogy a valorizáció mindössze a XX. században jelent meg először a törvényi szabályozás szintjén. Már az 1875:XXXVII. tc. a kereskedelmi törvényről 326. § és a váltótörvényről rendelkező 1876:XXVII. tc. 37. §-ában is találunk erre utaló megállapításokat, mikor a teljesítés helyén forgalomban lévő értéket, ha pedig ilyen nincs, a lejárat napján jegyzett árfolyamot tekinti irányadónak.⁴ A XX. század jogtudósai többek között ezért is barátkoztak meg hamarabb az intézmény alkalmazásával, mint az elképzeléseik szerint túlzott bizonytalanságot eredményező *clausula rebus sic stantibus* elvével.

A XX. század magánjogának védelme a háborús hatásoktól kodifikáció hiányában nem volt könnyű. Már jóval az I. világháború kitörése előtt több olyan törvénycikk készült el, melyek a jogbizonytalanságot kívánták orvosolni, viszont ahogy Almási Antal is megjegyzi, az 1912. évi LXIII. törvénycikk 16. §-a a legjobb bizonyíték arra, hogy a jogalkotók nem voltak tisztában azzal a veszéllyel, amit a közeledő háború jelenthetett.⁵ Az 1912-es év törvénycikkei után a háború kitörésekor pánikszerűen megalkotott és mindössze ideiglenes szabályozással kecsegtető moratóriumrendelet megalkotására került sor. Szladits Károly jól érzékelteti, hogy az 1914. évi első moratóriumrendelet (3715/1914. M. E. sz.) célja nem volt más, mint az általános adósvédelem.⁶ Fontos volt viszont abban a tekintetben, hogy nemcsak a pénzbeli-, hanem a nempénzbeli szolgáltatásokra is kiterjedt, ezzel próbálva megoldani az igencsak instabil jogi helyzetet. Ugyanebben az időben Ausztriában is született egy moratóriumrendelet, mely a magyarral ellentétben a követelésből indul ki és pénzkövetelések kifizetésére enged halasztást.⁷

https://www.mjsz.uni-miskolc.hu/files/egyeb/mjsz/201402/noname_7.pdf

Semmiképpen sem lehet azt állítani, hogy a bankszektor nem volt tisztában a devizahitelezéssel a 2000-es évek elején.

Most negyed évszázad után illő lenne minden nyitott kérdést lezárni, minden kialakult, kialakított téveszmét, dogmát szétoszlatni.

A Kúria szómágiával arra a következtetésre jutott, hogy a jelentős szóból az következik, hogy az adós árfolyamkockázata korlátlan. Ez az állítás megjelenik rengetek bírósági ítéletben, pl a Jpe.I.60.007/2023/7. számú határozatban:

11. A Kúria a 2/2014. PJÉ határozatában a deviza alapú kölcsönszerződéseknek az **árfolyamkockázat korlátlan** viselésére vonatkozó kikötései tisztességtelenségének szempontrendszeréről adott iránymutatást. Indokolásából kitűnően a fogyasztó részére adott tájékoztatás tekintetében többek között azt kell vizsgálni, hogy **a fogyasztó képes volt-e értékelni** az árfolyamváltozás rá nézve esetlegesen hátrányos gazdasági következményeit is: a megadott szempontrendszer teljesülésének értékelése során – a szerződés tartalmán túl – jelentősége van a pénzügyi intézmény által egyéb úton adott tájékoztatásnak, így a kockázatfeltáró nyilatkozatnak is (III/1., EUB C-26/13.). A Jpe.I.60.015/2021/15. számú jogegységi hatályú határozat értelmében a 2/2014. PJÉ határozat I. pontjában foglalt kötelező (kiegészült) értelmezésével fejtették ki érdemi álláspontjukat az ügyben eljáró bíróságok, és a vizsgált jogegységi határozatoktól nem tértek el.

12. A Kúria kiemelte, hogy az I. rendű alperesnek a perben vizsgálttal azonos tartalmú szerződéses feltétel és kockázatfeltáró nyilatkozat alapján a fogyasztónak adott árfolyamkockázati tájékoztató fenti elveknek való megfeleléséről a

Jpe.I.60.015/2021/15. számú jogegységi hatályú határozat meghozatalát követően már több felülvizsgálati eljárásban (elsőként a Gfv.VI.30.230/2021/5. számú határozatában) állást foglalt, és megállapította, hogy **az árfolyamváltozás kockázatának** a felperesekre történő áthárítását, annak **korlátlan voltát** a kockázatfeltáró nyilatkozat, a szerződés és az ÁSZF meghatározott pontjai világosan tartalmazták, amit az általánosan tájékozott, észszerűen figyelmes, kellően körültekintő, átlagos **fogyasztónak fel kellett ismernie**. A jogerős ítélet ezzel azonosan foglalt állást, erre figyelemmel nem indokolt a felülvizsgálat engedélyezése.

<https://kuria-birosag.hu/hu/jogegysegi-panasz/jpei6000720237-szamu-hatarozat>

Magyarra fordítva, nem kellett a banknak leírnia azt szó szerint, hogy a devizahitel kockázata korlátalan (vagyis végtelen), hanem ezt a fogyasztónak kellett volna „értékelnie”, „felismernie”, a fogyasztó ugye „fel tudja mérni”. Miből is? A jelentős szóból!

21. A Kúria Jpe.I.60.015/2021/15. számú határozatának 16. pontja és 34. pontja alapján az árfolyamkockázati tájékoztató akkor tekinthető tisztességesnek és átláthatónak, ha ez alapján a **fogyasztó fel tudja mérni** azt, hogy a nagyfokú, a gazdasági helyzetét **jelentősen** és negatívan befolyásoló **árfolyamváltozás** bekövetkezésének reális lehetősége van a futamidő teljes időtartama alatt az EUB C-776/19.-782/19. számú ítélet rendelkező részének 3. pontja szerint, továbbá a tájékoztató alapján **fel kell tudnia mérni** a nyilvánvalóan aránytalan, egy átlagfogyasztó által soha el nem fogadható árfolyamkockázat meglétét és annak a gazdasági helyzetére gyakorolt negatív hatását. Ez alapján az I. rendű alperesnek arról is tájékoztatnia kellett volna a felpereseket, hogy az árfolyamváltozásból eredő hátrányokat nem fogja fedezni a szerződés megkötésekor biztosított kamatelőny.

A hivatkozott 34-es pont:

Elvi tartalom

[34] A 2/2014. PJÉ határozat 1. pontja azzal a kötelező értelmezéssel alkalmazható, amely szerint akkor megfelelő tartalmú az árfolyamkockázatról nyújtott tájékoztatás, ha az általánosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő, átlagos fogyasztó a tájékoztatás alapján a szerződéshez kapcsolódó árfolyamkockázat tényén és mibenlétén kívül **azt is felismerheti és értékelni tudja**, hogy a nemzeti fizetőeszköz (a forint) árfolyama a kölcsön nyilvántartásba vétele szerinti deviza árfolyamához képest számára **akár jelentős mértékben** is kezdvezőtlenül változhat, és ezáltal a fogyasztó fennálló tartozásának, a szerződés szerinti ütemezésben esedékessé váló fizetési kötelezettségének mértéke **jelentősen megemelkedhet**.

Amikor az idézett „Devizahitelek -Tényleg értem” devizahiteles kiadványt készítették, akkor az MNB és a PSZÁF munkatársai „értékelték”, „felismerték”, „fel tudták mérni”, hogy az árfolyamkockázat korlátlan? Most sok év után újra olvasva a kiadványt, nem találom benne, hogy az árfolyamkockázat korlátlan! Még csak utalás sincs rá!!!

- Az eltérés a kezdő kamathoz képest az euróalapú hitelnél volt a legkisebb, ezt követte a svájcifrank-alapú hitel, miközben a japánjen-alapú hitel tényleges terhe emelkedett a legjelentősebb mértékben. A növekedést elsődlegesen az árfolyam, kisebb részben a kamatok változása okozta.

DEVIZAHITEL

11

Sajnos a tájékoztató nem részletezi, hogy mennyi is volt pontosan a devizaárfolyam növekedés a vizsgált 10 évben. Arra a kérdésre sem ad választ, hogy mi okozta az árfolyamok emelkedését? Gazdasági törvényszerűség vagy valami más?

Miként lehet az, hogy amit nem volt képes észlelni közgazdász szakember gárda az MNB-nél és a PSZÁF-nél, azt több millió laikus fogyasztónak fel kellett volna ismernie?

Tájékoztató füzetünk a Magyar Nemzeti Bank
közreműködésével készült.

Több mint két éve kezdeményeztem Önöknél átfogó devizahiteles vizsgálatot. Ezt megtagadták és bírósági eljárásban sem sikerült elérnem, hogy elvégezzék a feladatukat. Most abban bízom, hogy az új MNB vezetés képes lesz magáévá tenni a fogyasztóvédelmi szemléletet.

A kezdeményezésem elérhetővé tettem minden érdeklődő számára:

A Felügyelet felelőssége és közönye

<https://mek.oszk.hu/24600/24603/24603.pdf>

Az eredeti anyagot úgy vélem megtalálják a saját irattárjukban. Szükség esetén újra átküldöm Önöknek.

Kiemelten megvizsgálandó a forintHITELEK (amiket a lakosság évtizedek óta ismert) és a devizahitelek tulajdonságai közti különbség. Erre a különbségre Dr. Kovács Levente, a Magyar Bankszövetség főtitkára több tanulmányában is rávilágított. Ő vezette be a „törlesztési karakterisztika” kifejezést.

Megvizsgálandó, hogy ez a leírás 12 év elteltével is beigazolódott-e?

A devizahitelek háttere

<https://www.bankszovetseg.hu/Content/Hitelintezeti/183-193-Kovacs.pdf>

Hiteltörlesztési algoritmusok, törlesztési karakterisztikák...

<https://bankszovetseg.hu/Public/gep/2018/imp%20286-304%20Kovacs%20Leventeuj.pdf>

Ismételten kérem, hogy a Kúria 6/2013 PJE elkészítéshez készült MNB szakmai anyagot haladéktalanul tegyék nyilvánossá, elérhetővé, illetve közvetlenül küldjék el nekem (szükség esetén átveszem személyesen Önöknél).

JOGI HÁTTÉR

Alaptörvény Nemzeti Hitvallása megfogalmazza:

Valljuk, hogy a polgárnak és az államnak közös célja a jó élet, a biztonság, a rend, az igazság, a szabadság kiteljesítése.

Valljuk, hogy népuralom csak ott van, ahol az állam szolgálja polgárait, ügyeiket méltányosan, visszaélés és részrehajlás nélkül intézi.

Alaptörvény az Alapvetésében megfogalmaz állami feladatokat:

M) cikk

(2) Magyarország biztosítja a tisztességes gazdasági verseny feltételeit.

Magyarország fellép az erőfölénnyel való visszaéléssel szemben, és védi a fogyasztók jogait.

Alaptörvény Állam szakaszában állami feladatokat pontosít:

41. cikk (2) A Magyar Nemzeti Bank ellátja a pénzügyi közvetítőrendszer felügyeletét.

Magyar Nemzeti Bankról szóló, 2013. évi CXXXIX. törvényben meghatároz feladatokat:

2. Az MNB alapvető és egyéb feladatai

(9) Az MNB ellátja pénzügyi közvetítőrendszer felügyeletét

a) a pénzügyi közvetítőrendszer zavartalan, átlátható és hatékony működésének biztosítása,

(Meglátásom szerint ezeknek a feladatoknak az ellátása nem járhat azzal, hogy sérülnek az Alaptörvényben rögzített elvek, nevezetesen úgy, hogy az MNB tevékenysége a polgárok jó létét teszi lehetetlenné; akadályozza az igazság kiteljesedését; elnézi, sőt támogatja pénzintézeteket az erőfölénnyel való visszaélését; akadályozza a fogyasztók jogainak érvényesülését.)

2. Az MNB alapvető és egyéb feladatai

(9) Az MNB ellátja pénzügyi közvetítőrendszer felügyeletét

d) a pénzügyi szervezetek által nyújtott szolgáltatásokat igénybevevők érdekeinek védelme, a pénzügyi közvetítőrendszerrel szembeni közbizalom erősítése céljából.

V. Fejezet

Felügyeleti feladatok

39. § (1) Ha törvény eltérően nem rendelkezik, az MNB a 4. § (9) bekezdésben meghatározott feladatkörében ellátja

c) a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló törvény,

e) a jelzálog-hitelintézetéről és a jelzáloglevélről szóló törvény, hatálya alá tartozó szervezetek, személyek és tevékenységek felügyeletét.

41. § (1) Az MNB látja el a 4. § (9) bekezdésében meghatározott feladatkörében a fogyasztóvédelmi jogszabályok végrehajtásáért felelős nemzeti hatóságok közötti együttműködésről és a 2006/2004/EK rendelet hatályon kívül.

helyezéséről szóló, 2017. december 12-i (EU) 2017/2394 európai parlamenti és tanácsi rendelet [a továbbiakban: (EU) 2017/2394 rendelet] végrehajtását

a) a fogyasztói hitelmegállapodásokról és a 87/102/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2008 április 23-i 2008/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet,

b) a fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről szóló 1993. április 5-i 93/13/EGK tanácsi irányelvet,

c) a fogyasztói pénzügyi szolgáltatások távértékesítéssel történő forgalmazásáról, valamint a 90/619/EGK tanácsi irányelv, a 97/7/EK irányelv és a 98/27/EK irányelv módosításáról szóló, 2002. szeptember 23-i 2002/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet,

d) az általa felügyelt tevékenységekkel összefüggő kereskedelmi gyakorlatok tekintetében a belső piacon az üzleti vállalkozások fogyasztókkal szemben folytatott tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatairól, valamint a 84/450/EGK tanácsi irányelv, a 97/7/EK, a 98/27/EK és a 2002/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvek, valamint a 2006/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról szóló, 2005. május 11-i 2005/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet, valamint

e) a lakóingatlanokhoz kapcsolódó fogyasztói hitelmegállapodásokról, valamint a 2008/48/EK és a 2013/36/EU irányelv és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról szóló, 2014. február 4-i 2014/17/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvet átültető tagállami jogszabályokba ütköző Európai Gazdasági Térség (a továbbiakban: EGT) államán belüli jogsértések tekintetében.

(2) Az MNB az (1) bekezdés szerinti eljárások során hozott döntések végrehajtásánál a kölcsönös jogsegély során a fogyasztóvédelmi jogszabályok alkalmazásáért felelős nemzeti hatóságok közötti együttműködésről szóló 2006/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a kölcsönös jogsegély vonatkozásában való végrehajtásáról szóló 2006. december 22-i 2007/76/EK bizottsági határozatnak megfelelően jár el.

44. § (3) Az MNB részt vállal a 39. §-ban meghatározott törvények hatálya alá tartozó személyek és szervezetek ügyfeleinek tájékoztatásával, a pénzügyi kultúra erősítésével, terjesztésével, valamint a felügyeleti, illetve a felügyelt tevékenységgel kapcsolatos tanulmányok készítésének és közzétételének, valamint a civil fogyasztóvédelmi szervezetek tevékenységének támogatásában.

VI. Fejezet

A hatósági eljárások közös szabálya

46. § (1) Az MNB-nek törvényben meghatározott hatósági eljárása és ellenőrzése során az e törvényben és

a) a fogyasztóvédelmi ellenőrzési eljárásban a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmáról szóló törvényben...

Végül szeretnék pár gondolatot idézni arról, hogy mit gondolnak Önök társadalmi felelősségről:

„A Magyar Nemzeti Banknak a nemzeti intézmények körében betöltött jelentősége, társadalmi elismertsége és függetlensége felelősséggel is jár, ezért valljuk, hogy ez a felelősség kötelezettségeket is ró a jegybankra. Meggyőződésünk ugyanis, hogy a függetlenség nem cél, hanem eszköz és lehetőség, hogy a Magyar Nemzeti Bank tevékenységével a közjót, a társadalom egészének hasznát szolgálja és hozzájáruljon a társadalmi jóléthez.”

„A Magyar Nemzeti Bank függetlensége és felelőssége a társadalmi jólét egyik alappillére jelenti, ugyanis tevékenységének közvetlen hatása van a gazdasági környezetre, a vállalkozásokra és a polgárok életére.”

A Magyar Nemzeti Bank társadalmi felelősségvállalási stratégiája

<https://mek.oszk.hu/19100/19101/19101.pdf>

A „polgárok életére” most az jelenti a kedvező hatást, az járul hozzá a „társadalmi jóléthez”, ha az MNB a lehető leggyorsabban szakmai javaslatot tesz devizahiteles törvényre.

Mielőtt ennek kidolgozásához nekilát, intézkedik arról, hogy a felügyelete alá tartozó pénzügyintézetek az összes végrehajtást, behajtást haladéktalanul függeszték fel egészen addig, amíg a banki károsult ügyfelek az új elszámoló levélre nem jeleznek vissza.

Várom az intézkedésüket, várom a törvényjavaslatot, várom a válaszukat, tisztelettel:

Szabó József

Ui:

A levelem további címzettjei:

Izer Norbert, pénzügyi szervezetek prudenciális és fogyasztóvédelmi felügyeletéért felelős ügyvezető igazgató

dr. Máté Géza jogi igazgató

jog.titkarsag@mnb.hu

Dr. Kardos Gyula pénzügyi szervezetek engedélyezési és jogérvényesítési igazgató

engedelyezesig@mnb.hu

Hergár Eszter Társadalmi kapcsolatokért felelős igazgató

tki.titkarsag@mnb.hu

Dr. Barnóczki Péter tőkepiaci és fogyasztóvédelmi jogérvényesítési igazgató

tfj.titkarsag@mnb.hu

A bankszövetség félrevezetése?

A devizahitelezési témakör kapcsán az MTI által feltett kérdésekre Kovács Levente, a Magyar Bankszövetség főtitkára az alábbi nyilatkozatot adta:

„A magyarországi devizahiteles kérdést a Kormány, az MNB és a bankszektor tehervállalásával, kedvezményes árfolyamon való elszámolással és forintosítással 2015-ben jogszabállyal lezárta.

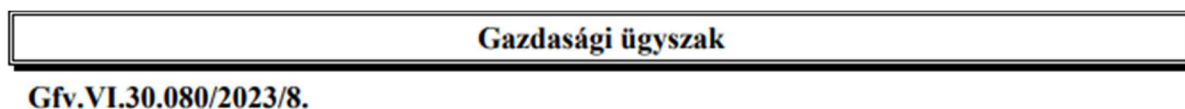
Az Európai Unió Bírósága egy nem banki pénzügyi szolgáltató egyedi esetét vizsgálta meg, ez alapján az ítélet értelmezése és annak megfelelően az egyedi ügyben a döntés meghozatala az eljáró magyar bíróság feladata lesz.

Szakértői vélemények alapján a bankok és leányvállalataik által nyújtott általános tájékoztatások és szerződések tisztességesek és érvényesek.”

<https://www.bankszovetseg.hu/hirek-aktualitasok.cshtml?lang=hun&hirId=154>

A Kúria félrevezetése?

A Kúria szerint nem is arról szól, a C-630/23 ügy... (részletek)

„Nem idéz elő a deviza alapú kölcsönszerződés teljes érvénytelenségét eredményező semmisségi okot önmagban az, hogy az adós az érdekeivel ellentétesnek nyilvánítja az árfolyamrés tisztességtelenségének orvoslását szolgáló jogszabályi rendelkezéseket. Nem a fogyasztó nyilatkozatától függ, hogy félre kell-e tenni a DH törvényeknek a tisztességtelenség orvoslására irányuló rendelkezéseit a 93/13/EGK Irányelv 6. cikkének sérelme miatt, hanem attól, hogy ezen jogszabályi rendelkezések lehetővé tették-e azon ténybeli és jogi állapot helyreállítását, amelyben a fogyasztó az árfolyamrésre vonatkozó kikötés hiányában lett volna.”

„Az Európai Unió Bírósága előtt C-630/23. számon folyamatban levő előzetes döntéshozatali eljárásnak nem tárgya a DH1 tv. alkalmazhatósága, amint az egyértelműen kitűnik a Kúria ezen eljárást kezdeményező Gfv.VI.30.204/2023/2. számú végzésének [42] pontjából és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekből, ezért az nem képezi jelen ügy elbírálásának előkérdését. Erre tekintettel a Kúria nem látott alapot a felülvizsgálati eljárás felfüggesztésére sem a régi Pp. 152. § (2) bekezdése alapján.”

<https://kuria-birosag.hu/sites/default/files/hirlevel/hirlevel2401.pdf>

Címlap » Sajtó

A Kúria válasza a Tisza Párt elnökének Facebook bejegyzése kapcsán érkezett sajtómegkeresésekre

A Tisza Párt elnökének 2025. május 26-án közzétett egyik Facebook bejegyzése kapcsán több sajtómegkeresés is érkezett a Kúriához. Az alábbiakban a Kúria vonatkozó álláspontját olvashatják.

Az elmúlt években a Kúria és elnöke sok esetben volt kénytelen visszautasítani közéleti szereplőknek a bírókat vagy az igazságszolgáltatás egészét érintő, alkotmányos államban elfogadható mértéket meghaladó kritikáit. Minden ilyen esetben felhívtuk a figyelmet arra, hogy a bírói tekintély tiszteletben tartása az alkotmányos működés, a jogállam csorbítást nem tűrő alapértéke. A bírák és bíróságok megsértése vagy fenyegetése a bírói függetlenség elleni támadás, ezért nem tartozik a véleménynyilvánítás szabadságának alkotmányosan védett körébe. Egy meg nem indult, tehát vélelmezett eljárás feltételezett közjogi szereplőit, köztük bírókat előzetesen, minden alap nélkül bűnrészesnek nevezni és ezáltal büntetőeljárással fenyegetni minden megfontolástól függetlenül elfogadhatatlan, még az egyre megengedőbb közbeszéd ismeretében is kiemelkedő durvaság.

A Kúria elnöke – közjogi helyzetéből adódóan – a jogállami tűréshatárt megsértő megnyilvánulásokat rendszerint akkor utasítja vissza közleményben, ha az a Kúriát vagy a Kúria bírait közvetlenül érinti. Minden más esetben, amikor a bírókat vagy az igazságszolgáltatást általában sérti egy közéleti megnyilvánulás, a bíróságok központi igazgatásának letéteményese és közreműködője, az Országos Bírósági Hivatal és az Országos Bírói Tanács, valamint az érdekképviselői szervezetek, így a Magyar Bírói Egyesület hivatott megnyilvánulni a bírói függetlenség védelmében.

Budapest, 2025. május 27.

Kúria Sajtó és Protokoll Osztálya

<https://kuria-birosag.hu/hu/sajto/kuria-valasza-tisza-part-elnokenek-facebook-bejegyzese-kapcsan-erkezett-sajtomegkeresesekre>

Zárszó

Több tízezen, ám lehet, hogy már több mint százezren vesztek devizahiteles pert azért, mert a Kúria hazugságokat tartalmazó jogegységi határozatokkal kényszeríti bankok számára kedvező ítéletek meghozatalára a bíróságokat. Ezek hatására olyan bírósági ítélkezési gyakorlat alakult ki, amely ellentétes a valósággal, szembe megy nem csak a józan ésszel, hanem a pénzügyi-gazdasági alapelvekkel is.

Nem túlzás a hazugság kifejezés?

Álláspontom szerint egy valótlan állításnak csupán két oka lehet: tévedés vagy szándékosság. Lett volna alkalmam az elmúlt 10 évben a Kúriának korrigálnia a tévedését. Ám semmin sem változtatott. A szándékos valótlan állításnak a neve pedig: hazugság.

Ekkora hazugságot nem lehet örökké elrejtteni!

Nagy botrány lesz ebből?

Igen!

Azon kell dolgoznunk, hogy a lehető leghamarabb kitörjön ez a botrány és elsöpörje ezt az egész korrupt, ember ellenes, cinikus, öntelt rendszert.

Sok évnyi keserves tapasztalom, hogy a bíróságok nem tartják be a törvényeket. Ez szerintem kimeríti a hivatali visszaélés fogalmát. Ez bűncselekmény.

Az Ügyészséghez fordultam, a beadványomat közzé tettem:

A bíróim fel- és bejelentése

<https://mek.oszk.hu/26700/26789/26789.pdf>

<https://mek.oszk.hu/26700/26789/>

ui:

A jelen kiadványomban ismertetett levelekre az MNB és az Igazságügyi Minisztérium még nem válaszolt.

Érkeztek azonban döntések, válaszok az előző könyvem elkészülte után.

Fővárosi Nyomozó Ügyészség elutasítása – 2024.11.14.

FŐVÁROSI NYOMOZÓ ÜGYÉSZSÉG

1056 Budapest, Belgrád rakpart 5. | 1461 Budapest, Pf.: 65.
Telefon: + 36-1-483-2670 | E-mail: fovaros.nyom@mku.hu

7. Nyom.1472/2024.

HATÁROZAT a feljelentés elutasításáról

A hivatali visszaélés büntette miatt Szabó József által tett feljelentést – mert a feljelentett cselekmény nem bűncselekmény –

e l u t a s í t o m .

A határozatot Szabó József feljelentő részére azzal kézbesítem, hogy ellene panasznak nincs helye, azonban a kézbesítést követő egy hónapon belül felülbírálati indítványt nyújthat be a határozatot hozó ügyészségen.

A felülbírálati indítvány benyújtására nyitva álló határidő elmulasztása esetén igazolásnak nincs helye.

A felülbírálati indítványt előterjesztő személy jogi képviselete kötelező. A felülbírálati indítványt előterjesztő személy az írásbeli felülbírálati indítványát, bejelentését, észrevételét és egyéb indítványát kizárólag jogi képviselője útján, az elektronikus kapcsolattartás szabályai szerint nyújthatja be. A nem jogi képviselő útján, nem az elektronikus kapcsolattartás szabályai szerint benyújtott írásbeli indítvány hatálytalan.

A felülbírálati indítványt meg kell indokolni és ahhoz a felülbírálati indítványt előterjesztő személy csatolhatja a rendelkezésére álló, az indítványozó álláspontja szerint az ügyben bizonyítandó tény bizonyítására alkalmas adatokat, iratokat, nyilatkozatokat.

Amennyiben sem a feljelentő, sem a sértett nem nyújt be felülbírálati indítványt, az ügyészség intézkedik az anonimizált határozat és ügyiratjegyzék közzétételéről. Ha a nyomozást más személy eredményes felülbírálati indítványa alapján elrendelik, az eljárás későbbi esetleges megszüntetése esetén a korábban felülbírálati indítványt be nem nyújtó sértett és feljelentő az eljárást megszüntető határozattal szemben panasszal nem élhet, ismételt felülbírálati indítványt nem terjeszthet elő, vádindítványt nem nyújthat be.

Az eljárásban a felülbírálati indítványt előterjesztő személy költségkedvezmény iránti kérelmet nem terjeszthet elő.

INDOKOLÁS

Szabó József a szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt a Fővárosi Törvényszéken, mint elsőfokú bíróságon 10.G.41.219/2021. számon folyamatban volt polgári perrel összefüggő, a 2024. október 23-án kelt – elektronikus úton a Budapesti Közérdekvédelmi Ügyészségnek megküldött, EPAPIR-20241023-2076 azonosító számú –

beadványában „hivatali visszaélés kivizsgálása érdekében” feljelentést tett ismeretlen tettes(ek) ellen, „egyrészt a Fővárosi Ítéltábla 20.Gf.40132/2022/3-II. számú, 2022.05.18-án hozott jogerős ítélete, másrészt a Kúria Gfv.VI.30.462/2022/8. számú, 2023. június 21-én hozott felülvizsgálati ítélete alapján”.

A beadvány azonban büntetőjogilag kizárólag annyiban értékelhető, hogy a Fővárosi Ítéltábla és a Kúria feljelentő által ügyszám szerint hivatkozott ítéleteivel a feljelentő nem ért egyet; a számára – a polgári perekben I. rendű felperesként – joghátrányt eredményező határozatok meghozatalát pedig bűncselekménynek véli, arra figyelemmel, hogy az eljáró bírók a döntéseiket jogszabályellenesen hozták meg, azok több vonatkozásban iratellenesek.

A beadvány ugyanakkor az ismeretlen tettes(ek) személyére semmilyen szinten nem utal, így megalapozottan csak az feltételezhető, hogy a feljelentés a Fővárosi Ítéltáblán, mint másodfokú bíróságon szolgálatot teljesítő, a 20.Gf.40132/2022/3-II. számú ítéletet meghozó tanács tagjait alkotó bírakat, valamint a Kúrián, mint felülvizsgálati bíróságon szolgálatot teljesítő, a Gfv.VI.30.462/2022/8. számú ítéletet meghozó tanács tagjait alkotó bírakat általánosságban érinti.

A már kifejtettek alapján ezért a Fővárosi Nyomozó Ügyészségnek továbbított beadványt – a nem polgári peres eljárásra, hanem a kizárólagos ügyészégi nyomozásra tartozó részében – tartalmilag a Btk. 305. §-ának a) pontjába ütköző hivatali visszaélés büntette miatt tett feljelentésként kellett értékelni.

Ennek során figyelemmel kellett lenni arra is, hogy a Btk. 459. §-a (1) bekezdése 11. pontjának e) alpontja alapján a bíró hivatalos személynek minősül; ebből következően azt kellett vizsgálni, hogy a feljelentett bírák esetleges tényállásszerű, büntető-jogellenes és szándékos (bűnös) cselekménye alkalmas lehet-e az előzőekben írt hivatali bűncselekménynek a megállapítására.

A hivatali visszaélés büntettét az a hivatalos személy követi el, aki azért, hogy jogtalan hátrányt okozzon, vagy jogtalan előnyt szerezzen, hivatali kötelességét megszegi. A hivatkozott bűncselekmény megállapításának nem csak a hivatali kötelességszegés, mint elkövetési magatartás megvalósítása, hanem az említett jogellenes célzatok valamelyikének megléte is feltétele. A hivatali visszaélés büntettének védett jogi tárgya a hivatalos személy működésének törvényes rendje és az ehhez fűződő közbizalom; ugyanakkor a törvényi tényállás nem tartalmaz passzív alanyt vagy eredményt (a célzat ugyanis nem azonos az eredménnyel).

A feljelentés, illetve a rendelkezésre álló adatok alapján azt lehet kétséget kizáróan bizonyított tényként rögzíteni, hogy a feljelentés – a feljelentő szubjektív értékítéletén túl – nem tartalmaz olyan adatot, illetve konkrét tény, amely akár a Fővárosi Ítéltáblán, mint másodfokú bíróságon, akár pedig a Kúrián, mint felülvizsgálati bíróságon folyamatban volt – ügyszám szerint már hivatkozott – polgári perekben eljáró, bármely bíróságon vonatkozásában a hivatali kötelesség megszegésére és ezzel összefüggésben jogtalan hátrány okozására, vagy jogtalan előny szerzésére irányuló célzatra utalna.

A hivatalos személy eljárása során bekövetkező, esetleges mulasztás vagy téves jogalkalmazás – az előző bekezdésben írt célzatok hiányában – önmagában egyébként sem lehet alkalmas bűncselekmény megállapítására. Az a körülmény, pedig, hogy a feljelentő

nem ért egyet valamely hivatalos személy (bíró) döntésével vagy szakmai álláspontjával, nyomozás elrendelésére ugyancsak nem ad jogalapot, mint ahogy az sem, ha a feljelentő helytelenül felfogott jogorvoslati eszközként tekint a feljelentés jogi lehetőségére.

E helyütt indokolt hivatkozni arra, hogy, az egyedi ügyben eljáró hatóságok – így a bíróságok – intézkedése, döntése az eljárásban érintett valamely félre szükségképpen hátrányos eredménnyel járhat. Az eljárási szabályok megtartásával, az igazságszolgáltatás rendszerének keretein belül meghozott döntés létrejöttében hivatalból közreműködő személyek jogszerű magatartása tekintetében – egyéb adatok hiányában – még bűncselekmény egyszerű gyanúja sem merülhet fel. Az ilyen döntések csak a vonatkozó eljárási szabályok szerinti rendes vagy rendkívüli jogorvoslattal támadhatók, más módon arra megalapozottan nem kerülhet sor.

A kifejtetekre figyelemmel a feljelentett cselekmény nem bűncselekmény, ezért a rendelkező részben foglaltak szerint határoztam.

A határozat rendelkező része a Be. 381. §-a (1) bekezdésének a) pontján; a határozat közlése a Be. 364. §-ának (1)-(2) bekezdéseiben, valamint a Be. 381. §-a (2) bekezdésének első mondatán; a felülbírálati indítvány benyújtására, illetve előterjesztésére való jogosultság és annak feltétele a Be. 817/A. §-a (1) bekezdésének b) pontján és (2)-(5) bekezdéseiben, a Be. 817/B. §-ának (1) bekezdésén, a Be. 817/C. §-ának (1) bekezdésén, illetve a Be. 817/D. §-ának (1) bekezdésén, valamint a Be. 817/G. §-a (1) bekezdésének a) pontján és (4) bekezdésének c) pontján alapul.

Budapest, 2024. november 14.

**dr. Kecskés Áron sk.
ügyész**

A kiadmány hiteléül:

Kiadó

Közérdekvédelmi főosztály elutasítása – 2024.11.25.

MAGYARORSZÁG
ÜGYÉSZSÉGE

**LEGFŐBB ÜGYÉSZSÉG |
KÖZÉRDEKVÉDELMI FŐOSZTÁLY
GAZDASÁGI JOGI ÉS KÉPVISELETI OSZTÁLY
VEZETŐJE**

1055 Budapest, Markó utca 16. | 1372 Budapest, Pf.: 438
Telefon: (1) 354-5557, E-mail: kozerdekvedelmi@mku.hu

P.KvFG. 12705/2024/1-I.

SZABÓ JÓZSEF ÚRNAK

elektronikus úton

Tisztelt Szabó József Úr!

A 2024. október 23-án elektronikus úton benyújtott, a Budapesti Közérdekvédelmi Ügyészségnek címzett, a feljelentést tartalmazó részében a Központi Nyomozó Főügyészségnek megküldött, a jogegységi eljárás kezdeményezésére irányuló részében pedig hatásköri okból a Legfőbb Ügyészséghez felterjesztett beadványára az alábbiakról tájékoztatom:

- 1.) A kérelme büntetőjogi vonatkozásait jelen tájékoztatásom nem érinti. A kérelme büntetőjogi értékelése kapcsán a büntetőeljárás törvény szerint kap annak idején az eljáró szervtől tájékoztatást.
- 2.) Kérelmében a Kúria Gfv.VI.30.462/2022/8. számú, 2023. június 21-én hozott felülvizsgálati ítélete kapcsán kéri jogegységi eljárás kezdeményezését, mert a kúriai ítélet álláspontja szerint nem felel meg az Európai Unió Bírósága joggyakorlatának, a perben hivatkozott EUB-ítéleteknek. Ezen túlmenően több, álláspontja szerint jogsértő eljárási hibát sérelmez; amelyek kapcsán hivatali visszaélés miatt tett feljelentést.

A bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (Bszi.) 32. § (1) bekezdése a) pontjának rendelkezése szerint előzetes döntéshozatali indítványra jogegységi eljárásnak egyéb, nem releváns estek mellett akkor van helye, ha az egységes ítélezési gyakorlat biztosítása érdekében jogegységi határozat meghozatala, korábban meghozott jogegységi határozat megváltoztatása vagy hatályon kívül helyezése szükséges.

A Bszi. 33. § (1) bekezdésének c) pontja szerint jogegységi eljárást lefolytatásának indítványozására a legfőbb ügyész is jogosult.

A Kúria több esetben értelmezte a jogegység szerepét és jelentőségét, a széttartó joggyakorlat veszélyét. A Bszi. egységes bírói értelmezése alapján a Kúria nem csak ítélező tevékenységet lát el, fontos alkotmányos feladata a jogegységesítés is. Széttartó joggyakorlat esetén a jog kiszámíthatatlan, önkényes ítélezésre ad lehetőséget. Ilyenkor sérül a jogbiztonság, ezáltal a jogállamiság alkotmányos követelménye is. A jogbiztonság kritériumát elsősorban a jogalkotásnál kell érvényre juttatni, ennek során számos garanciális elvárásnak, mint például a normavilágosság elvének kell megfelelni. A bíró feladata, hogy a jogszabály elvont rendelkezését értelmezze és az egyedi jogvitában alkalmazza. A jogszabály tehát a konkrét élethelyzetre hozott bírói döntésben kel életre, az általános norma az egyedi esetre való konkretizálása révén fejt ki hatását. Alapvető elvárás, hogy egy adott jogszabálynak a különböző bíróságok azonos tartalmat tulajdonítsanak, ugyanannak a jogszabálynak ugyanolyan tények, körülmények mellett nem lehet kétféle értelme. A jogegység biztosítása, ezáltal a jogbiztonság garantálása ezért nemcsak a jogalkotó szervek, hanem a bíróságok feladata is. Ebben a Kúria kiemelt szerepet kapott.

Az egységes és következetes jogértelmezés a jogállamiság részét képező jogbiztonság fontos garanciája. Stabilitást, kiszámíthatóságot biztosít, és ezáltal csökkenti az önkényes döntéshozatal lehetőségét. A körülmények időközben változhatnak, amelynek következtében kétségek támadhatnak a korábbi, akár huzamosabb ideje fennálló egységes jogértelmezés helyességében. Előfordulhat az is, hogy a jogszabály alkalmazása óta eltelt időszakban szerzett tapasztalatok alapján meghaladottnak tűnik a joggyakorlat, de felmerülhet, hogy az eredetileg kialakított jogértelmezés eleve téves volt. A Kúria jogegységesítő alkotmányos feladatát akkor teljesíti, ha ilyen esetben a jogi normát ismételten megvizsgálja és szükség szerint – eltérve korábbi álláspontjától – újraértelmezi azt.

A Bszi. 32. §-ának fent idézett rendelkezéseiből következően jogegységi eljárás kezdeményezésére nincs lehetőség abban az esetben, ha a magyar bíróság ítélete az Európai Unió Bíróságának ítéletével nincs összhangban. Ezért önmagában az a körülmény, hogy álláspontja szerint a bíróság eljárásban nem vette figyelembe az Európai Unió Bíróságának hivatkozott ítéleteit, nem alapozza meg a jogegységi eljárást.

Beadványában nem terjesztett elő olyan tényt, bizonyítékot, amely alapján a széttartó joggyakorlat veszélyét igazolni lehet. Beadványából nem állapítható meg továbbá olyan körülmény sem, ami a jogszabály alapján lehetővé tenné a jogegységi eljárás kezdeményezését.

Mindezek alapján a legfőbb ügyészi jogegységi eljárás-kezdemenyyezési jogkör gyakorlására irányuló előterjesztésre nem látok lehetőséget.

Az előterjesztett beadványa közérdekvédelmi ügyészi intézkedés iránti kérelemnek is tekinthető lenne. Beadványában azonban kifejezett, közérdekvédelmi ügyészi intézkedésre irányuló kérelmet nem terjesztett elő. Amennyiben a beadványában foglaltakat közérdekvédelmi ügyészi intézkedésre is irányuló kérelemnek kérné tekinteni, szíveskedjék beadványát kiegészíteni: kifejezett kérelmet előterjesztteni a közérdekvédelmi ügyészi intézkedés iránt. Amennyiben ilyen pótlólagos kérelmet terjeszt elő, azt a Legfőbb Ügyészség a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező szervhez a kérelem elbírálása érdekében megküldi.

Kérem a fent írtak szíves tudomásulvételét.

Budapest, 2024. november 25.

Tisztelettel:

dr. Székér Ildikó
osztályvezető ügyész

Igazságügyi Minisztérium válasza – 2024.12.06.

IGAZSÁGÜGYI MINISZTERIUM PARLAMENTI ÁLLAMTITKÁRSÁG

Iktatószám: VII-LK/1136/2/(2024)

Szabó József Úr részére

Tisztelt Szabó József Úr!

Elektronikus úton érkezett újabb megkereséseit az Igazságügyi Minisztérium (továbbiakban: Minisztérium) köszönettel megkapta. Mindenekelőtt ismételten szeretném tájékoztatni Önt arról, hogy a Kormány tagjainak feladat- és hatásköréről szóló 182/2022. (V. 24.) Korm. rendelet nem hatalmazza fel a Minisztériumot, illetve az azt vezető minisztert sem egyedi ügyekben történő eljárásra, sem bírósági vagy más hatóság feladat- és hatáskörébe tartozó döntések felülvizsgálatára.

Levelében devizahiteles ügyében fordult a Minisztériumhoz.

Az előzményi iratokból megállapítható, hogy az elmúlt években számos alkalommal fordult az Igazságügyi Minisztériumhoz.

Az előzményi iratokból megállapítható, hogy az elmúlt években számos alkalommal fordult az Igazságügyi Minisztériumhoz.

Minta ahogy arról az előző évek során tájékoztatva lett, a megkeresésben foglaltakkal kapcsolatban intézkedésre a Minisztériumnak nincs lehetősége. Figyelemmel az Alaptörvény C) cikkében deklarált hatalommegosztás elvére, amely alapján, Magyarországon a törvényhozó, a végrehajtó hatalom és az igazságszolgáltatás elkülönülnek egymástól. A Minisztérium a végrehajtó hatalom, a központi közigazgatás része, ezért nem vehet részt az igazságszolgáltatásban.

Továbbá, az Alaptörvény 25. cikk (1) bekezdése rendelkezik arról, hogy igazságszolgáltatási tevékenységet a bíróságok látnak el. A 26. cikk alapján a bírák függetlenek, és csak a törvénynek vannak alárendelve, ítélezési tevékenységükben nem utasíthatóak. Az Alaptörvényben foglalt elvet megerősítve, a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (a továbbiakban: Bszi.) 3. §-a is kimondja, hogy a bírák és az ülnökök függetlenek, a jogszabályok alapján meggyőződésüknek megfelelően döntenek, az ítélezési tevékenységükkel összefüggésben nem befolyásolhatók és nem utasíthatók.

A fentiekre tekintettel a Minisztérium nem vizsgálhatja felül a bíróság döntését, nem avatkozhat be a jogalkalmazási gyakorlatba, azt az Alkotmánybíróság által is jogellenesnek minősített iránymutatással nem befolyásolhatja. A Minisztérium fő feladata a törvény-előkészítés, a jogalkotási tevékenység irányítása és összehangolása. A Minisztérium feladatkörét – jogszabályi felhatalmazás hiányában – nem képezi végső soron bírósági vagy más hatósági útra tartozó egyedi ügyekben, illetve ezen eljárásokban az érintettek részéről előadott jog-, vagy érdeksérelmek kivizsgálása, eljárások lefolytatása vagy ezen eljárások felülvizsgálata, továbbá feljelentések fogadása.

A bírósági határozat felülvizsgálatára kizárólag a bírói fórumrendszeren belül kerülhet sor. Amennyiben a bíróság határozatát törvénysértőnek vagy megalapozatlannak tartja, a határozatban megjelölt időben és módon élhet rendes jogorvoslattal (fellebbezés), illetve a törvényi feltételek teljesülése esetén rendkívüli jogorvoslati lehetőséggel (perújítás, felülvizsgálat).

Ismételten tájékoztatom arról is, hogy a Minisztériumban személyes félfogadásra nincs lehetőség.

Végezetül felhívom a szíves figyelmét arra, hogy a panaszokról és a közérdekű bejelentésekről szóló 2023. évi XXV. törvény 4. § (1) bekezdése értelmében, tárgybeli ügyben, azonos tartalmú ismételt megkeresése szükségszerűen, válaszadás nélkül irattárba helyezésre kerül.

Hivatkozással az Alaptörvény alapján megalkotott, a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény garanciális szabályaira, tájékoztatom Önt, hogy levelem nem rendelkezik jogi kötőerővel és kötelező tartalommal, az nem szolgálhat hivatkozási alapul sem bírósági, sem egyéb eljárásban.

Budapest, 2024. december 06.

Üdvözléssel:

Dr. Molnár Ildikó
csoportvezető